Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Maandag en Donderdag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Distrikten verzonden.

Termen:—In de Stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten-Distrikten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de staffe van de Maandags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4, per kwartaal.

*** Prys 8d. per enkeld Nommer.

De Zuid-Afrikaan.

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town every Monday and Thursday Morning and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

*** Single Paper 8 pence.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN

De Hr. W. P. R. Dixon, Bloemfontein, De Heer J. C. Hofmeyer, Burgerdorp; De Hr. C. Pritchard, Beaufort; De Hr. P. H. Ley, Caledon; De Hr. P. C. van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. T. Bedford, Jr. Colesberg, De Hr. D. Blanchenberg, Cradock; De Hr. F. A. Swemmer, George; De Hr. W. G. Zinn, Graaff-Reinet; De Hr. L. H. Beil, Hottentots Holland; De Heer N. Meyer, Ex. Hartenbosch distrikt Mosselbaai, M. Hamman, Malmesbury, De Hr. D. A. de Viliers, Paarl; De Hr. R. Cardinal, Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr. ———, Somerset; De Hr. H. L. de Lange Fos, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; De Hr. J. B. Auret, Richmond; De Hr. J. M. van den Berg, Riversdale; De Hr. J. Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Addey, Wagenmakersvallei, achter Paarl; De Hr. P. G. Meiring, Worcester.

DEEL XXII — MAANDAG DEN 14 JULY 1851 — No. 1631.

HEDEN.

PUBLIEKE VERKOOPING

ZONDER RESERVE.

DE Ondergeteekende zal, ten gevolge van hare ongesteldheid, stellig aan den hoogsten bieder doen verkoopen, op HEDEN, Maandag den 14 July ten 11 ure, op de plaats zelve, met liberaal Strykgeld en Bonus, haar groot, ruim, goedgebouwd Huis onder dubbele Verdieping, gelegen in deze stad, in de Langestraat. Het Huis heeft een uitmuntend Plat, met een Pakhuis en andere Buitengebouwen aangehecht, en is geschikt voor eene private woning of den handel, en wordt aanbevolen als eene goede belegging van Kapitaal.

Wed. WILLIAM HARVEY,

Kaapstad, 14 July 1851.

De heer J. G. STEYTLER, Afslager.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN

Een verkieslyk HUIS en ERF,

Huismeubelen,

ENZ. ENZ. ENZ.

LAST bekomen hebbende van den Wel-Ed. heer J. SERRURIER, (die op het punt staat uit de kolonie te vertrekken,) zal de Ondergeteekende verkoopen,

Met ruim Strykgeld en Bonus,

OP MAANDAG,

DEN 21 JULY 1851, TEN 11 URE PRECIES,

Dat goedgebouwd en prachtig WOONHUIS, gelegen in de Walestraat, naby de publieke Kantoren, en bykans vlak over de Botanische en Gouvernements Tuinen. Hetzelve bezat ieder gemak dat noodig is in eene geryflyke familie woning, zynde voorzien van 9 fraaije Kamers, private Waterleiding, Hotplate, een fraaije nette Achterplaats waarby nog komt deszelfs nabyheid aan de Episcopale en Hollandsche Gereformeerde Kerken.—Als eene ligging voor den handel, of bezigheid met de publieke Kantoren, is hetzelve zonder weerga.

EN OP DENZELFDEN DAG TEN 10 URE,

Zal worden verkocht een assortement Huismeubelen mahonyhouten Stoelen, Tafels, Sophas, koperen, yzeren en andere Ledekanten, Zilver en Plettywerk, Keukengereedschap, enz. enz.

J. G. STEYTLER, Gz., Vendu-Afslager.

☞ Het Huis is dagelyks voor de Verkooping te zien van 11 tot 2 ure.

De Heer J. SERRURIER, op het punt staande de Kolonie te verlaten, verzoekt dat alle vorderingen tegen hem ter dadelyke vereffening mogen worden ingezonden aan zyne woning No. 2, Walestraat.

1000 *Extra Vette Kaapsche Hamels,*
200 *do. do. Merino do.*

DE Ondergeteekende zal op DINGSDAG den 15 dezer aan Eenzaamheid, ter plaatse van den Heer JACS. MEYBURG, per publieke Vendutie laten verkoopen, bovengem. getal extra vette Kaapsche en Merino Hamels, welke niet te voren uit de hand verkocht zullen worden en stellig present zullen zyn,

P. J. BLIGNAUT.

Paarl, den 1 July 1851.

De Heeren DE VILLIERS & HAUPT Vendu-Adms.

---

200 *Extra vette Slagtossen en Koeijen.*

OP WOENSDAG den 16 dezer, zal de Ondergetreekende ter plaatse van den heer JAC. DE WAAL, aan Joostenberg, boven gemeld getal Ossen en Koeijen, publiek doen verkoopen. Zy zyn in eenen uitmuntenden staat, en zullen stellig op den bepaalden verkoop dag present zyn.

C. F. ROOS.

Colesberg, den 1 July 1851.

De heeren DE VILLIERS & HAUPT, Vendu-Adms.

---

70 *Extra vette Slagtossen en Koeijen, groot en zwaar.*

DE Ondergeteekende zal op WOENSDAG den 16de dezer, ter plaatse van den heer JAN DE WAAL, Saxenburg, bovengemeld getal Ossen en Koeijen doen verkoopen, die verzekerd worden in uitmuntende konditie te zyn, en ook zeker present zullen wezen.

J. E. L. GERMISHUYS.

Den 7 July 1851.

De heer C. P. LINDENBERG, Afslager.

DERDE TROEP.

80 *Extra vette Slagt en jonge Ossen,*
40 *Gedresseerde Trekossen*
20 *Extra vette Slagt Koeijen.*

DE Onderteekende zal op MAANDAG den 21ste dezer, aan Driefontein, ter plaatse van den heer AS. PS. ZEEMAN (Groenberg,) per publieke Vendutie laten verkoopen, bovengem. getal extra vette Slagt, Trek- en jonge Ossen en Koeijen, welke zeker op den dag der verkooping present zullen zyn.

J. J. HAUPT.

Paarl, den 10 July 1851.

De heeren DE VILLIERS & HAUPT, Vendu Adms.

1000 *Extra Vette Kaapsche Hamels.*
500 *do. do. Merino do.*

DE Ondergeteekende zal op DINGSDAG den 22 dezer aan Joostenberg, ter plaatse van den Heer DE WAAL, per publieke vendutie laten verkoopen, bovengem. getal extra vette Kaapsche en Merino Hamels, welke zeker op den dag der verkooping present zullen zyn,

STEPS, J. MINNAAR, Jun.

Paarl, den 10 July 1851.

De Heeren DE VILLIERS & HAUPT, Vendu-Adm.

---

100 *Extra Vette Zware Slagtossen,*
20 *do. do. do. Koeijen.*

DE Ondergeteekenden zullen op DINGSDAG den 22 dezer aan Joostenberg, ter plaatse van den Heer DE WAAL, per publieke vendutie verkoopen, bovengemeld getal extra vette Slagtossen en Koeijen te worden opgebragt door den Heer CAREL A. HAUPT, Pz. en welke zeker present zullen zyn.

Vendu Kantoor Paarl, 10 July 1851.

DE VILLIERS & HAUPT, Vendu-Adms.

---

600 *Uitgezochte Vette Zware Hamels, gewaarborgd te zyn, in uitmuntende Konditie,*

ZULLEN op DINGSDAG den 15 dezer, ter plaatse "Fox & Hounds Inn", Eerste Rivier, worden verkocht en zeker present zyn.

W. H. SMITH.

10 July 1851.

De Heer C. P. LINDENBERG, Afslager.

TE HUUR,

EEN Huis in Houtstraat, voorzien van 6 Kamers, behalve Kombuis en Achtervertrek, thans bewoond door Mr. H. DIX.—Te bevragen by J. G. BAM, Strandstraat, Hoek der Breestraat.

VERLOREN op Woensdag avond den 2 July, digt aan de gewezene plaats van den Heer N. VAN WIELIGH, achter de Paarl, een roode witrug Os, met gespippelde plekken.—Die aan den Ondergeteekende kennis geeft waar dezelve is zal beloond worden.

PS. De Os had een riem aan den kop.

Paarl den 9 July 1851.

H. G. F. ENSLIN.

OP MORGEN.

EENE UITGEBREIDE

Binnen Verkooping,

ZAL gehouden worden by den Heer L. P. CAUVIN, op MORGEN (Dingsdag,) den 15 dezer, van een

Assortement Fyne Goederen, geschikt voor het tegenwoordig Saizoen,

Bestaande in gedrukte Muslin Kleeden, kanten Rybemdjes, Kraagjes, Chemisettes, Kassimieren en andere Tjaals, Kousen, boek, mull en geruite Muslin, DAMES en KINDER BESTE LONDONSCH GEMAAKTE LAARZEN, en gekleurde en zwarte lasting en geemalleerde lederen SCHOENEN, zyden en lawn Zakdoeken, Meubel Prints, met eene groote verscheidenheid andere Artikelen, te veel om te melden.

Het geheel zonder Reserve.

Binnen Verkooping,

ZAL gehouden worden op WOENSDAG den 16 July by den heer R. J. JONES, van:—

Dames en kinder geborduurde Kleeden, Mantilles, Chemisettes, Rybemdjes en Kraagjes, Muslin de Laine, Alpacca, Orleans, Damast, Hemdenlinnen, Muslin, Marseilles Spreyen, Tjaals, Parasols, en opgemaakte Mutsen. Alsmede, gekoorde Rokken, en eene verscheidenheid Kousenwaren, alles per laatste aankomsten, te worden verkocht *sonder Reserve.*

☞ *5 Maanden Crediet.*

MORGEN.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN EEN PAKHUIS,

In de Breestraat.

OP MORGEN, den 15 dezer, zal stellig aan den hoogsten Bieder worden verkocht, dat GERYFLYK PAKHUIS, gelegen de BREESTRAAT, hoek van de DORPSTRAAT, het Eigendom van het Londonsch Zendeling Genootschap.

Door deszelfs ligging naby het Boerenplein en grootte, en daar de onderste Verdieping met planken gevloerd is, is hetzelve zeer geschikt voor een KOORNPAKHUIS, WAGENMAKERS WINKEL, enz.

Voor verdere bysonderheden adres by den Heer JAMES CAMERON, of by J. C. SILBERBAUER, Makelaar, No. 47 St. Georgestraat.

BLORE & BARTMAN, Afslagers.

PUBLIEKE VERKOOPING

TE STELLENBOSCH.

DE heer CHRISTIAAN LUDOLPH NEETHLING, dit Dorp staande te verlaten, zal dienstengevolge op aanstaande MAANDAG den 21 dezer, (instede van den 16 dezer, als vroeger bepaald,) aan zyn Woonhuis, publiek doen verkoopen, Sofas en Sofatafels, 2 dozynen paardehaar Stoelen, fraaije Aanzettafels, Lampen, groote Spiegels, 2 extra goede Hollandsche Klokken; voorts Tafels, Stoelen, Ledekanten, enz.

Vatwerk, als Leggers, Halfleggers, Halfamen, een extra goede Kapkar, enz. enz., alsmede,

10 *Protecteur Aandeelen,*
10 *Union Bank do.*
2 *Aandeelen in de Stellenbosche Omnibus Maatschappy.*

Cirka 1000 LOOD AAN ZILVERWERK, en meer Goederen, te veel om te melden.

J. WEGE, Vendu-Adm.

Vendu-Kantoor, Stellenbosch, 14 July 1851.

LOCOCK'S PULMONISCHE.

Openende en Vrouwen Ouwels.

DE galachtige, en die slechte spysverteering hebben, zullen de grootste baat vinden by de *openende en galafsettende Ouwels* van Dr LOCOCK.

Zy verhelpen dadelyk alle ongesteldheden der maag en ingewanden; vereischen geene onthouding van spys, en hebben een zeer aangenamen smaak. Alsmede,

Dr. Lococks Pulmonische Ouwels,

geven dadelyke hulp in asthma, teering, hoest, en al ongesteldheden van adem en longen.

Voor Zangers en openbare Redenaars zyn zy onwaardeerbaar tot het verhelderen en versterken der stem.

Dr. Lococks vrouwen Ouwels.

De beste medicyn voor vrouwen. Hebben een aangename smaak. Volledige voorschriften zyn gevoegd by elk dooseje. Verkocht in doosjes van 1s. 6d., en 3s. 6d. elk, by

J. T. POCOCK & Co., eenige Agenten aan de Kaap de Goede Hoop.

DE Ondergeteekende geeft aan het Publiek kennis, dat hy verhuisd is naar de Rosestraat No. 63, naast de Brouwery van Mr. STENHOUSE.

P. AURET, Notaris Publiek.

BY my, Ondergeteekende, is op de plaats aangekomen 3 Paarden, te weten: 1 zweet vos Merrie, regter oog uit den kop, regter voorpoot horrel, cirka 8 jaren oud; alsmede 1 zwarte Hengst veulen, 2 jaren oud; 1 dito vaal Arabier Schimmel, 2 jaren oud, met eene bles en witte vlek aan den hals. De eigenaar kan dezelve terug bekomen by betaling dezer advertentie.

CHRISTOFFEL LOMBARD, Fz.

Achter Riebeekskasteel, den 8 July, 1851.

Prince, Collison & Co.

HEBBEN ONTVANGEN PER

"MARY ANN" EN "TALAVERA,"

MEERDERE TOEVOEREN

FANCY EN STAPEL

GOEDEREN,

Welke zy te koop aanbieden tot

ZEER LAGE PRYZEN.

Handel Maatschappy, 8 July 1851.

Prince, Collison & Co.

LANDEN nu uit het Hollandsch Barkschip *Maas*, direkt van Rotterdam,

SPENGLERS JENEVER (groote kelders) *echt*
Dito dito gewone kelders do.
PIETER DORNYS KLEI PYPEN
PAARL GORT in vaatjes
Do do. in blaauwe potten.

9 July 1851.

Beestloop Geweren,

BETER DAN EENIGE OOIT TE VOREN IN DE KOLONIE INGEVOERD,

TE koop aan de Pakhuizen van

PRINCE, COLLISON & Co.

Nieuwe Juwelierswaren, enz.

ONTVANGEN per *Christiana Carnall*, een groot assortement van de beste Londonsch gemaakte Juwelierswaren van de laatste modische patronen, insluitende eenige prachtige gouden Bracelettes, Hals en Armversiersels, Brillant, Diamant en Paarl half boepel Ringen, enz.

Dames en Heeren gouden en zilveren Horologies,
Eene verscheidenheid artikelen geschikt tot geschenken,
Tafel, Bracket en Kantoor Klokken,—eenige Klokken geschikt tot gebruik in Kerken,
Rodgers ivoren heft Tafel Messenwerk, en eenige *Cambridge Leeslampen.*

FRED. WALDEK.

No. 6 Heerengracht.

EQUITABLE

Marine Assurantie Maatschappy,

DE Tweede Jaarlyksche Algemeene Vergadering van Deelhebbers, zal gehouden worden aan het Kantoor der Maatschappy, No. 3 Walestraat, op DINGSDAG den 15 July aanstaande, overeenkomstig de termen van Art. 25 der Acte van Overeenkomst, wanneer eene Staatrekening van de bezigheden der Maatschappy, opgemaakt tot den 30 Juny dezer, zal worden voorgelegd; alsmede tot het kiezen van drie Directeuren in plaats dergenen die aftreden; tot het benoemen van twee Auditeuren, en tot algemeene zaken. De Directeuren die aftreden zyn de heeren JOSEPH PYBUS, ALEX. CROLL en JAMES MURDSON, die echter weder verkiesbaar zyn.

De Stoel zal ten 12 ure aanvaard worden.

Op last van Directeuren,

H. GORDON, Sec.

Kaapstad, 24 Juny 1851.

AANDEELEN.

In den geassigneerden Boedel van THOMAS & JOHN SINCLAIR

TENDERS zullen worden aangenomen, geadresseerd aan den Heer ROSE, Koopmans Beurs, tot ZATURDAG den 26 dezer, ten 12 ure, voor de ondervolgende Aandeelen, te weten:—

4 Aandeelen Kaap de Goede Hoop Bank
10 dito Kaap de Goede Hoop Marine Assurantie Maatschappy.
15 dito Equitable Brand en Trust Assurantie Maatschappy.
60 dito Union Bank.

THOS. HALL,
JAMES SEARIGHT, } Geassigneerden,
WILLIAM DOBIE,

Kaapstad, 11 July 1851.

BERIGT.

In den geassigneerden Boedel van T. & J. SINCLAIR.

MEN verzoekt dat alle Vorderingen tegen bovengemelde Boedel *dadelyk* te vereffening worden ingezonden aan de Geassigneerden; en dat alle sommen aan gemelden Boedel verschuldigd *onmiddelyk* aan den laasten Ondergeteekende worden betaald.

THOMAS HALL,
JAMES SEARIGHT, } Geassigneerden.
WILLIAM DOBIE,

Kaapstad, 8 July 1851.

PUBLIEKE VERKOOPING.

In den Boedel van wylen ALIDA AGATHA VAN BERGEN, Weduwe van ISAAC PETRUS SCHABORD, van de Paarl.

DE Ondergeteekenden hebben instructien ontvangen van den Executeur en de Executrice Testamentair in opgemelden Boedel, om op MAANDAG den 28 dezer, per publieke Vendutie te verkoopen, zeker Erf, met de daaropstaande Gebouwen, (zynde een Woonhuis en een Huurhuis) gelegen in dit Dorp, in de nabyheid van de Kerk;—hetzelve is groot 286 kwadraat roeden en 113 kwadraat voeten, heeft een kleine Wyngaard, en is beplant met diverse soorten van Vruchtboomen;—alsmede eenige losse Goederen aan opgem. Boedel behoorende.

De Konditien van Verkoop van het Vastgoed, en de Kaart en Transport, zyn ter inzage aan het Kantoor van de Ondergeteekenden.

DE VILLIERS & HAUPT, Vendu-Adm.

Paarl, den 10 July 1851.

---

2 £ Belooning.

VERDWAALD of gestolen, te Breederivier, Distrikt Worcester, in de maand February ll. 4 Ossen, een roode, een donkerroode, een zwartschilder, en een roode witkop. Die dezelve aan den Ondergeteekende bezorgt of narigt geven kan waar dezelve zich bevinden, zal bovenstaande belooning ontvangen.

J. P. THERON.

Klein Drakensten 10 July 1851.

BERIGT.

DE overeenkomst door den Ondergeteekende met de Heeren J. & H. REID getroffen, vervallen zynde, neemt hy de vryheid zyne Vrienden en het Publiek in het algemeen te berigten, dat hy bezigheid voor zyne eigene rekening begonnen is als Prokureur, Notaris, Conveyancer en Gezworen Translateur, in een der Kantoren van den heer HAUPT in de Burgstraat.

J. A. SMUTS, Jr.

AAN Familie en Vrienden wordt bekend gemaakt, dat op den 5 July is overleden myn tedergeliefde Echtgenoot WILLEM MORKEL, Hercls. zoon, in den ouderdom van 56 jaren, 4 maanden 15 dagen, my nalatende met 3 weezen om zyn verlies des te ruiger te betreuren.

Wed. W. MORKEL, geb. Dreyer.

Rivier Zonder End, District Caledon, 14 July 1851.

AAN Nabestaanden en Vrienden word bekend gemaakt dat op den 9 July is komen te overlyden myn zeer geliefde Echtgenoot JACOB ROUX, Pz., in den ouderdom van 61 jaren, 2 maanden 11 dagen. Ook worden de Vrienden bedankt voor de behulpzame hand geboden gedurende zyne ziekte.

MARIA ROUX, geb Hansen.

BEKENDMAKING.

AAN Nabestaanden en Vrienden wordt door dezen bekend gemaakt, dat het den Almagtigen God behaagd heeft myn geliefde Echtgenoot PIETER WOUTER STEYN, in den ouderdom van 61 jaren, op den 27 Juny 1851, uit myne liefde armen te ontrukken, en zoo wy hopen en vertrouwen tot zich in zyne eeuwige heerlykheid overtebrengen. De overledene was tot herstel zyner gezondheid aan de Mosselbaai. Die hem gekend hebben zullen met my zyn afsterven betreuren. Hy was een onbesproken Huisvader en een voorbeeld voor zyne kinderen. Ik moet ook mynen dank betuigen aan den Wel-Eerw. Heer VAN DER KIET voor zyne Herderlyke zorg en toespraak, als ook aan alle de overige Vrienden die onvermoeid hunne hulp en bystand hebben bewezen.

J. S. DU PREEZ,
Wed. P. W. STEYN.

Riversdale, 2 July 1851.

Onderstaande Proclamatie van Generaal JANSSENS is, voor zoo veel wy weten, nog van kracht, alhoewel dezelve schynbaar in onbruik is geraakt. Wanneer derzelver bepalingen krachtdadiglyk gehandhaafd waren, zouden de gevolgen van Zendelings arbeid misschien verschillend zyn geweest dan zy nu zyn:—

PUBLICATIE.

JAN WILLEM JANSSENS, Gouverneur en Generaal en Chef, benevens de Raaden van Politie over de Kaap de Goede Hoop, en den Ressorte van dien, in Zuid-Afrika enz, enz, enz. aan elk en een iegelyk, die dezen zullen zien of hooren lezen, SALUT! doen te weeten:

Aangezien met het Amerikaansch schip *Silenus*, Capt. King, onlangs uit Nederland alhier zyn aangekomen eenige Zendelingen van het Rotterdamsch Zendelings Genootschap, onder welken zich in de eerste plaats bevind de geordende Leeraar der Hervormde Gemeente Kicherer, met voornemen om in de Binnenlanden van degen Uithoek, Godsdienst en beschaving onder de Heidenen te leeren of te bevorderen: En angezien de Commissaris Generaal, Mr. J. A. de Mist, by de, door Hoogstdenzelven vastgestelde Kerkenorder, gedagteekend den 25 July 1804, in het veertiende Artikel, heeft gelieven voorteschryven:

"Alle die zich als tot dat einde op wettig gezach uit Nederland na herwaarts gezonden, hetzy directelyk van hier, aangeven als genegen, om onder den naam van Zendelingen, Godsdienst en beschaving te gaan leeren of bevorderen by de Heidensche natien, buiten de grenzen dezer Volkplanting, verdienen tot zulk eene loflyke onderneming alle mogelyke hulp, aanmoediging en ondersteuning van het Gouvernement."

Zoo is 't, dat Gouverneur en Raaden, aan dit voorschrift van den Vertegenwoordiger van het Staats-Bewind alle mogelyk gewicht hechtende en pligtmatig oordeelende, om aan de eene zyde, zoo veel in hun is, Hoogstdeszelfs inrigtingen ten nutte dezer Volkplanting te bevorderen, en aan den anderen kant, om te waken dat uit haren aard goede inrigtingen niet door misvatting en misbruik, eene voor de Maatschappy schadelyke strekking verkrygen; nodig geoordeeld hebben aan het werk der Zendelingen, aan dezen Uithoek, eene met het welzyn der Kolonie overeenstemmende leiding te geven: En hebben Gouverneur en Raaden ten dien einde besloten, te arresteeren, gelyk dezelve arresteeren by dezen:

Art. 1.—Alle Zendelingen, die zich op wettig Gezach in deze Kolonie bevinden, zullen vryheid hebben, om Landwaarts in, onder de hulpelooze Heidenen, Godsdienst en beschaving te leeren en te bevorderen.

Art. 2.—Dit zal egter moeten geschieden op zoodanigen afstand, buiten de door het Gouvernement gedespicieerde grenzen der Kolonie, dat de Schoolen geene dagelyksche gemeenschap met de grensbewooners, veel min met de binnen de grenzen woonende Ingezetenen of Naturellen, kunnen hebben.

Art. 3.—In de zoogenaamde Scholen of Verzamelingen van Naturellen, door de Zendelingen te formeeren, zal niemand mogen worden toegelaten, die, onder welke benaming ook, binnen de Kolonie verblyf houdt, en tot de algemeene bevolking derzelve behoord;—ten ware daartoe uitdrukkelyk en nominatim verlof van het Gouvernement was verzegen; hoedanig verlof echter niet, dan in cas van noodzakelykheid, en schriftelyk zal worden toegestaan.

Art. 4. Ook zal ieder Zendeling, alvorens zich Landwaarts in te begeven, aan den Gouverneur en Generaal en Chef moeten bekend maken de plaats, in welker omtrek hy voornemens is te leeren, en altoos voorzien moeten zyn van een certifikaat van denzelven, waarby zoodanige Plaats of Distrikt staat uitgedrukt, opdat het Gouvernement ten alle tyde geinformeerd zy, waar omtrent yder Zuid-Afrikaansche Zendeling zich bevind.

Art. 5. De Zendelingen zullen gehouden zyn, om by alle geschikte gelegenheden aan het Gouvernement een schrifelyk verslag in te zenden van den staat hunner Schoolen; dat is, welke vruchtgevolgen de beschaving der Naturellen onder hun opzicht heeft gehad?—waarin dezelve hun bestaan vinden?—of, welk, en hoe veel vee zy bezitten?—te aard van het land welk zy occupeeren?—de luchtsgesteldheid enz.

Art. 6.—Bepaalt de grenzen der kolonie.

Art. 7.—Zendelingen, die na de plaats hunner bestemming reizen, of van daar terugkomen, 't zy dezelve geordende Leeraaren zyn of niet, mogen binnen de Kolonie geene Godsdienstoefeningen houden, dan alleen met volkomen toestemming van den Gouverneur en Generaal en Chef, of den Kerkenraad van het distrikt waarin zy zich bevinden.

Art. 8.—De Zendeling Kicherer, aan deze zyde van de Zakrivier, een school van Naturellen gesticht hebbende, welk thans nog bestaat, zal betzelve aldaar mogen aanhouden, onder deze uitdrukkelyke voorwaarden:

A. Dat de Landdrost van Tulbagh den omtrek zal aanwyzen, binnen welken dit school bepaald zal moeten zyn; en

B. Dat binnen dezen omtrek dezelfde verpligtingen zullen plaats hebben, omtrent de daarom leggende Ingezetenen der Kolonie, welke by de 2, 3 en 5 Articulen aan degenen die buiten de Grenzen zyn, ten aanzien der Kolonie met Grensbewoonders zyn voorgeschreven.

Art. 9.—Het Hernhuters Etablissement in de Baviaans kloof, welk tot hiertoe op allerhande wyze getragt heeft, overeenkomstig de intentie van het Gouvernement te werk te gaan, zal aldaar mogen continueeren, met aanbeveling, om onafgebroken aan de naturellen nyverheid in te prenten en denzelve, zoveel doenlyk, van hunne overhelling tot ledigheid te ontwennen. De Hernhuters zullen zich echter zorgvuldig wagten, om eenig Naturel of Bastaard, uit den dienst der ingezetenen tot hun onderwys over te halen.

Art. 10.—Voo is wordt nog mede uitgezondert, en gepermitteerd, om binnen de Grenzen te mogen verblyven, het Instituut van den Zendeling Van der Kemp, als op wettig gezag te Bethelsdorp gevestigd; doch onder deze uitdrukkelyke bepalingen:

A. Dat noch de Zendeling van der Kemp, noch zyne Mede-Zendelingen, noch iemand anders tot het Instituut van Bethelsdorp behoorende, zich zonder speciale toestemming van den Gouverneur en General en Chef, of den Landdrost van Uitenhage, buiten de Grenzen van de kolonie zal mogen begeven.

B. Dat in het Instituut alleen zullen worden geadmitteerd zwervende Hottentotten, of zoodanige andere als uit het Instituut zelf in den dienst van Ingezetenen zyn overgegaan;——doch dat aldaar voltrekt geene Hottentotten zullen mogen worden aangenomen, die of nog werkelyk by Ingezetenen dienen, of in het laatst verloopen jaar gediend hebben.

Art. 11.—In geen der voormelde reeds geëtablisseerde, of nog te etablisseeren Zendelings-instituten, zal, vermits het schryven tot de aanvankelyke beschaving niet noodzakelyk is, daarin geen onderwys aan de Naturellen mogen worden gegeven; maar zal dit onderwys uitgesteld moeten blyven, tot dat dartoe uitdrukkelyk verlof van den Gouverneur en Generaal en Chef zal zyn verkregen.

Art. 12.—Voor zoo verre de vatbaarheid der Naturellen zulks gedoogt, zullen aan hen de eerste denkbeelden van maatschappelyke orde, zoodanig als dezelve in het moederland en deze kolonie bestaan, door de Zendelingen worden bekend gemaakt:——en zal in de reeds geëtablisserde of nog te etablisseeren schoolen, nooit voor eenige andere Magt of Overheid mogen worden gebeden, dan voor die van de Bataafsche Republiek en van deze plaatse.

Art. 13.—Onder alle deze voorwaarden en bepalingen, welken de plaatselyke omstandigheden der Kolonie noodzakelyk maken, en welke alleen ingerigt zyn, om het Zendelings-werk niet tegen het oogmerk der instelling te doen strekken, zal aan de Zendelingen in deze Kolonie worden verleend alle hulpe en aanmoediging; in de verwachting, dat ieder in het zyne zich stipt daarna zal gedragen; alzoo de onbekende gevolgen van het tegendeel, het Gouvernement tot ernstige middelen van voorziening, tegen onverhoopte afwykingen, zouden noodzaken.

En op dat niemand hiervan eenige ignorantie zoude mogen voorwenden, zal deze worden gepubliceerd, mitsgaders geaffigeerd, alomme, daar men gewoon is publicatie en affixie te doen.

Zullende voorts mede van deze publicatie, zoowel als van de in den hoofde dezes aangehaalde Kerken Order van den Commissaris Generaal, aan ieder zendeling, des begeerende, een gedrukt Exemplaar ter Gouvernements Secretary worden uitgereikt.

Aldus gedaan en gearresteerd in Raade van Politie, aan de Kaap de Goede Hoop, den 20 February 1805, en gepubliceerd den 21 daaraan volgende.

Gouverneur en Raaden voorn.

J. W. JANSSENS.

Ter Ordonnantie van dezelven

J. A. TRUTEN, Sec.

AARDBEVING TE MACRI EN RHODES.

Berigten van Malta vermelden eene opvolging van aardbevingen, welke zoowel te Macri, eene stad van Natolia, in Assiatisch Turkeye, als te Samsoon, eene zeehaven in de Zwarte Zee, binnen dezelfde provintie, en op het eiland Rhodes, gelegen aan den ingang van den Golf van Macri, gevoeld zyn geworden, vergezeld, op eerstgemelde plaats en hare nabyheid, van groote vernieling van menschen en eigendom.—De eerste schok werd gevoeld op den 28 February, tusschen 5 en half 6 uren p.m. wanneer te Rhodes, het bovenste gedeelte van het kasteel, aan den ingang van de Stad, met een verschrikkelyk gekraak instortte, de kantoren van de Oostenrykische Lloyds Stoom Navigatie Maatschappy overdekkende, terwyl de Toren van Arays Kule, aan den ingang der haven, en verscheiden andere deelen der fortificatien groot nadeel leden, even als vele woningen, eenige van welke tot op de fundamenten schuddeden, en andere geheel en al doorscheurden. De schokken waren van het Westen naar het Oosten. Mevrouw B. de vrouw van een buitenlandschen vice-consul, was zoo verschrikt, dat zy met een zuigeling in hare armen uit hare instortende woning liep, en in de zee springende zich naar een schuit begaf: terwyl eene andere doochter, die de moeder wilde volgen, onder de puinhoopen begraven werd, maar, waaruit zy door de menschlievende poglingen van eenige naburen, gelukkig gehaald werd, en, wonderlyk om te vermelden, zonder eenig ander leed dan eenige kneusingen.—Ligtere schokken volgden byna dagelyks op elkander, zelfs tot den 7den Maart. Te Macri, op het vasteland en deszelfs onmiddelyke nabyheid, zyn de gevolgen rampspoedig en hartverscheurend geweest. Al de huizen, woningen en pakhuizen, onlangs in de stad opgerigt, zyn tot op den grond geslecht, scheuren hebben zich in de straten vertoond, waaruit gedurig zwavel dampen zich ontlasten, we ke de in ezetenen byna doen stikken: vele fonteinen zyn eenskaps opgedroogd, terwyl op drooge plaatsen nieuwe outsprongen zyn, de geheele oppervlakte der aarde veranderende. De stad Levissy, welke omtrent 1500 huizen bevat, heeft geen enkele staande behouden, en niet minder dan 600 menschen rekent men, dat zich onder de puinhoopen bevinden, welk getal verschrikkelyk grooter zoude zyn geweest, had de schok na den avond plaats gevonden, wanneer de ingetenen, na den afloop hunner bezigheden, naar huis waren gegaan. Het dorp Chiorge heeft byna hetzelfde lot ondergaan, daar het bovenste gedeelte van een hoogen berg ingevallen is, en de kleine haven van Ekengik heeft toegeslotten, en al de woningen aan den voet daarvan heeft vernield. Een ander dorp, meer landwaarts in, is begraven geworden, door het vallen, in tegenovergestelde rigtingen, van twee heuvels, tusschen welke betzelve gelegen was.

De ontkomene te Macri, verontrust door de herhaalde schokken, welke nog vyf dagen daarna voortduurden, hoewel van een ligter aard, zyn tot veiligheid gevlugt aan boord van kleine vaartuigen en vischschuiten, met zich nemende zoo veel goed als zy van tyd tot tyd van onder de puinhoopen der pakhuizen konden redden, de meeste van welke zich begeven hebben naar Simi, Rhodes, en andere eilanden.

Te Samsoon werd op den 25 February eene sterke schudding gevoeld, maar dezelve deed geene schade. Onze lezers zullen zich herinneren, dat de beruchte kolossus van Rhodes, welke in zynen tyd voor een van de zeven wonderen der wereld werd gehouden, door eene aardbeving werd omver geworpen 234 jaren voor Christus geboorte, en 56 jaren na zyne oprigting, het verbazende gewigt hebbende van 713,000 lb. Aan zulk eene gebeurtenis is oagetwyfeld toteschryven de uitgestrekte prachtige ruinen van vele steden, in Lycie en de vallei van Xanthus, waarvan Macri de haven is, en van waar het Britsch Museum de belangryke kunstgewrochten heeft ingevoerd, welke deszelfs zalen versieren, ontdekt, of liever weder bekomen door den heer Fellowes, omtrent 10 jaren geleden.

Sedert bovenstaande ter perse was, hebben wy brieven gezien van Trebizond, eene andere stad van Assiatisch Turkeye (het oude Trapesus) tot den 15 Maart, gewag makende van twee zware schokken van aardbeving aldaar gevoeld. Kagchel pypen raakten van de muren los, deuren vlogen open, en vele oude woningen dreigden intevallen, maar geen ongeluk van aanbelang had plaats. Aardbevingen hebben in deze zeehaven zelden plaats.—*Morning Chronicle, 2 April.*

21 Laatste Kwartier..... 11u. 53m. s' Morgens.
28 Nieuwe Maan..... 3u 51m s' Namiddags.

DE ZUID-AFRIKAAN,

KAAPSTAD, 14 JULY 1851.

De Grenspost op ll. Donderdag verwacht, is eerst in den nacht van ll. Vrydag aangekomen.

Het nieuws by die gelegenheid ontvangen is, wat de jongste bewegingen der troepen betreft, van eenen eenigzins bemoedigenden aard, niettegenstaande de bevestiging der gerapporteerde ongevallen, geleden in de onderscheidene ontmoetingen met den vyand in de Amatola.

Binnen de grenzen echter wordt het werk van moord en verwoesting wakker voortgezet, terwyl verwarring en wanhoop overal zigtbaar zyn. Op verscheidene plaatsen trekken de boeren, uitgeput en niet langer in staat om, wegens den vermagerden staat hunner paarden, hunne positien te houden, binnen de kolonie; terwyl op andere punten, zy die nog in staat zyn uittetrekken, weder byeen komen om den algemeenen vyand terug te dryven. Maar, hoe veel de dappere kleine benden gedaan hebben en nog mogen doen, kunnen hunne poginge met geen wezenlyk goeden uitslag worden bekroond, tenzy geholpen door aanzienlyke versterkingen. Hoe deze echter verzameld kunnen worden is inderdaad moeijelyk te zeggen, daar een geroep om hulp aangeheven wordt, werwaarts het oog zich wendt. Albanie, Somerset, Cradock, Albert, Victoria, Richmond—inderdaad langs de geheele grenslinie, van het Oosten naar het Noorden, heerscht dezelfde toestand van zaken. Somerset vooral schynt in den uitersten nood te verkeeren, gelyk blyken zal uit het dringend beroep om hulp door den Civilen Commissaris van het distrikt officieel gedaan. Een correspondent van die plaats schryvende onder dagteekening 3 July, deelt den volgenden wanhopigen toestand van zaken mede:—

"Wy leven hier thans in een zeer ongerusten staat, en zoo het Gouvernement ons niet te hulp komt dan is het den Alwyzen Schepper bekend wat van ons worden zal. De Kaffers loopen nu de kolonie by hoopen in en de troepen liggen in Kafferland zonder dat men hoort welk nut zy daar verrigten. Onze burgers alhier, staan allen op de wacht. De Kaffers, ten getale van 600, zyn omtrent 5 uren van hier gezien en hebben een patrouille van 13 man aangerand en hen meer dan een uur ver achtervolgd. De Boeren zyn geheel afgemat en hunne paarden kunnen zy niet meer gebruiken; wy hopen op assistentie van het Gouvernement. In een week zyn er vier manschappen van onze zyde doodgeschoten door Hottentotten en Kaffers, en de boeren zyn verpligt hunne woonsteden met al hetgeen zy bezitten achtertelaten en naar de binnenlanden te vlugten. De bewoners van de Frontiere zyn toestaal geruineerd. De geheele Frontier ligt open en de Kaffers loopen waar zy verkiezen en doen wat zy willen, zonder dat zy daarin kunnen worden gehinderd.—De droogte continueert nog."

Van dezen ellendigen toestand van zaken schynt Sir HARRY SMITH volkomen overtuigd. Hy schryft dezelve inderdaad toe aan de nederlaag door den vyand in Kafferland geleden, aan eene soort van weer wraak aan zynen kant. Maar daar geen gedeelteder duizenden in 's vyands grondgebied—tot hiertoe, met geringe uitzondering, gebezigd om te toonen dat het beklimmen van bergen en hoogten eene zaak is welke niet boven de menschelyke natuur der troepen en ligtingen verheven is—tot bescherming van Harer Majesteits ongelukkige, uitgeputte, geruineerde onderdanen binnen de grenzen kunnen worden gemist—worden deze zeer koeltjes berigt, dat de sterke stroopende partyen, zeer gepast "Wolven" genoemd, gevoegd by de misnoegdheid der gekleurde klassen binnen de Kolonie, het noodzakelyk maken dat ieder weerbaar man zich behoort te wapenen ter verdediging van zyn gezin en zichzelven. Met de minzame herinnering tevens in Generale Order No. 124, dat de voorzegging van zyne Proclamatie van 3 Feb. verwezenlykt is, en dat zy weder opgeroepen worden zich te wapenen.

Waarlyk, indien er in de gansche schepping iemand zy die minder reden heeft om zich op zyne profetien te beroepen, dan is het voorzeker onze ongelukkige Gouverneur. Geen een derzelve is verwezenlykt. Zy zyn alle als rookdamp verdreven, en het is eene droevige daadzaak dat veel van de ellende thans op de grenzen geleden, het onvermydelyk gevolg is van een blind vertrouwen op dezelve.

Wat het ernstig beroep ter wapening beteekent, kunnen wy niet bevroeden. De grensbewoners zyn sedert de laatste zes maanden onafgebroken onder de wapenen geweest, inderdaad hunne eigene, hunne eenigste beschermers. Sir HARRY weet dit in zyne stille afzondering even goed als wy en de geheele Kolonie dit weten. Het verleenen van een gedeelte zyner magt tot bescherming der grenzen, of het staken van vyandelykheden tot dat die onvermydelyke voorzorg genomen is, zou derhalve veel beter gestaan hebben, dan een beroep hetwelk vatbaar is voor de uitlegging of gevolgtrekking, dat "*de koppige werkelooshcid*," waarover zyn waardige Secretaris zich beklaagd heeft, geen bloot verzinsel is,—iets dat door den bestaanden toestand van zaken, van den eersten aanvang is, en nu nog volkomen wordt wederlegd.

De Crimineele Zitting zal morgen een aanvang nemen. De zaken zyn weinig in getal, vier voor diefstal en een voor het tegenwerken van een der Artikels van het Traktaat ter onderdrukking van den Slavenhandel. De beruchte W. SMITH, bevindt zich onder de beschuldigden.

De Petitie van de ingezetenen van het distrikt Tulbagh tegen de verplaatsing van den Zetel des Gouvernements, in ons aanstaande.

Mynheer!—Als een bewys, hoe het Hollandsch Gouvernement, hetwelk door fortuinzoekers en anderen zoo grovelyk, uit onkunde of vooroordeel, is belasterd geworden, omtrent de Hottentotten bezield is geweest, verzoek ik u den volgenden brief te willen publiceren; door den Gouverneur en Generaal JAN WILLEM JANSSENS, op zyne reize aan den Landdrost FAURE te Swellendam geschreven.

De Uwe K.

Swellendam den 10 April 1803.

JAN WILLEM JANSSENS, *Gouverneur en Generaal van de Kaap de Goede Hoop aan den Landdrost van Swellendam*, FAURE.

Landdrost!—De rampen, die sedert eenige jaren de Bulten Distrikten, en wel in het byzonder Graaff-Reinet drukken zyn u ten vollen bekend.

Myne hoop is, door de landreize, die ik nu ben doende, mede van naby met de oorzaken en gevolgen, en zoo ik hartgrondig wensche, met de uitvoerlyke hulpmiddelen bekend te worden.

In den geest van het Gouvernement der Republiek, die van den Commissaris Generaal, en de myne, is afkeer van wraak, van vervolging en ficte twist: wil men het kwaad en de wonden kennen, is het, om zoo mogelyk het eerste uit den weg te ruimen en de andere te heelen; niet om met naauwgezetheid te letten of te onderzoeken, welke personen, van hdere byzondere ramp of voorval, de bewegende oorzaken waren, e hierdoor in het geval te komen, om te moeten straffen, of zwak te zyn. Alle zyn brave Vaderlanders, verdienstelyke Volkplantelingen, die voortaan met aflegging van vooroordeelen, met aflegging van bigerte tot vervolging, behulpzaam willen zyn aan de herstelling of bewaring van vrede, met de oorspronkelyke inboorlingen zoo Kaffers als Hottentotten: alle die mede willen werken tot het daarstellen van hetgeen noodig zal worden bevonden, tot welvaart, rust en orde in de Volkplanting. De kwytschelding door den Commissaris Generaal afgekondigd, heeft het voorledene uitgewischt.

Het Bestuur zal voortaan, zoo ik hope en betrouwe, zacht, billyk, maar krachtig zyn, geene overtredingen der wetten zullen ongestraft blyven; zonder onderwerping *aan* en eerbied voor de wetten en de regering, is er geen maatschappelyk geluk. Zonder regtvaardigheid gaat het geen volk wel.

Zoo de Hollandsche Afrikanen gelooven, dat hun belang en welvaart my dierbaar is, doen zy my regt—maar er zyn nog andere menschen, die aanspraak op bescherming hebben, en wel, na de kolonisten, in de eerste plaats de Hottentotten, die vry geboren zyn, en op den grond, die hun oorspronkelyk by uitsluiting behoorde, vryheid, veiligheid en middelen van bestaan moeten kunnen vinden.

De ernstigste begeerte van den Commissaris Generaal en de myne is, dat deze menschen aan geene mishandelingen blootgesteld worden, dat geene byzondere personen zich aanmatigen wreede straffen over de vrywillig in hunnen dienst zynde uitoefenen; dat de overeenkomsten, die met hen ter diening by de ingezetenen gemaakt worden, billyk, ondubbelzinnig en beschieren zyn; en dat dezelve met goede trouw worden nagekomen;—geen particulier moet du ven ondernemen die schepselen in ketenen te sluiten of te kastyden: maadoe. zy grovelyk, moeten zy aangeklaagd worden by de overheden, die aldan na behoorlyk onderzoek over de klagt zullen oordeelen, of hen na omstandigheden aan den regter overgeven. Geene dezer voor de Volkplanting zoo onontbeerlyke menschen, zullen mogen belet worden, mede aan de overheden te klagen, als zy zullen vermeenen mishandelingen of onregt aangedaan te zyn, *en deze* zullen hen hooren en regt doen wedervaren

De Commissaris Generaal zal goede wetten en beveleschriften voor de oorspronkelyke Afrikanen daarstellen; maar ondertusschen zal men zich aan het bovengezegde moeten houden; vermits dit alleen aan de Regering kan mogelyk maken zoodanige schikkingen te beramen, als zullen kunnen strekken, om de Hottentotten wezenlyk voor de volkplanting nuttig te doen blyven, en zelfs meer als thans doen worden; zonder dat zy lieden voor de rust en veiligheid kunnen gevaarlyk zyn of blyven,—maar tegenovergesteld, door liefde en gebechtheid aan het land en de ingezetenen, des noods zullen kunnen medewerken ter afkeering van vreemde magten, die de Volkplanting by eene overhoopte vredebreuk mogten willen aanranden.

Het is my noodig voorgekomen, Landdrost, u dit te schryven; gy kunt er by gelegenheid gebruik van maken; daar ik zeer gaarne zien wil, dat myne inzigten en bedoelingen, die dezelfde als die van den Commissaris Generaal zyn, bekend worden.

Met byzondere consideratie heb ik de eer my te onderschryven,

De Gouverneur en Generaal,
(Get.) JAN WILLEM JANSSENS.
Voor Copie conform,
De Kapitein Aide-de-Camp,
W. B. E. PARAVICINI DE CAPELLI.

DE KRYGS WET.

In het Hoogerhuis, op den 1ste April, toen Lord Torrington zyne maatregelen als gewezen Gouverneur van Ceylon verdedigde, ontviel Graaf Grey de volgende aanmerkingen:—

"Wy weten dat in tyden van oorlog en opstand, wanneer het gewoon bestuur gewoonlyk gestremd wordt, en de beperkingen, welke 's menschen kwade neigingen betugelen, in zekere mate opgeheven zyn, het onmogelyk is te veronderstellen dat misbruiken niet somwylen moeten plaats hebben. De edele Hertog weet dat. (Hoor, hoor!) Om zulke misbruiken tegen te gaan, was de edele Hertog verpligt maatregelen te nemen van groote gestrengheid en heilzame kracht. Op dezelfde wyze, toen de edele Lord aanvankelyk den weg inslug door hem te Ceylon genomen, was het mogelyk dat misbruiken plaats hadden; maar het is even duidelyk, dat welke misbruiken ook plaats vonden, het tegen zyn wensch en begeerte was, en dat niets nagelaten werd dat in zyn vermogen was om zulke misbruiken te beteugelen en voortekomen (hoor, hoor!)"

Dit gaf aanleiding tot het volgende antwoord:—

De Hertog van Wellington.—Mylords, eene aanmerking met betrekking tot myn gedrag gemaakt zynde door den edelen Graaf, neem ik de vryheid te zeggen dat ik nooit in zulke omstandigheden gewikkeld was als de edele Lord die u heeft toegesproken. (Hoor.) Ik wil geene aanmerkingen maken op het gedrag van den edelen Lord; maar ik moet zeggen dat het volstrekt onmogelyk is voor dit huis thans een gevoelen te uiten over de zaak, welke door den edelen Lord ter uwer kennis is gebragt (Hoor, hoor, hoor.) In de eerste plaats, hebben wy geen enkel document voor ons, noch hebben wy voor ons de briefwisseling waarontrent de edele Lord in byzonderheden getreden is (Hoor, hoor.) Voor dat zy gereedheid voor uwe lordschappen komt, kunt gy niet weten waarop dezelve doelt, en daarom is het voorberig over die briefwisseling eenige aanmerkingen te maken voor ons het huis de documenten in zyn bezit heeft (hoor, hoor.) Waarom ik hoofdzakelyk opstond is in myne eigene zaak ik beweer dat de Krygswet niet meer noch minder is dan de wil van den Generaal, bevel voerende over het zegevierend leger—zy is hoegenaamd geen wet (Hoor, hoor.) De Generaal die de wet in werking brengt, is verpligt volstrekt te zeggen de voorschriften, regelen en perken om dezelve uittevoeren (Hoor, hoor) Mylords, ik heb in een vreemd land de Krygswet gehandhaafd; dat is te zeggen, ik heb een groot gedeelte van het land door myn eigen wil geregeerd. Wat beduidt dat? Wel, het beduidt dat het land behoorde geregeerd te worden door nationale wetten (Hoor.) Ik heb het land geregeerd door de wetten des lands, en regeerde het, dit moet ik zeggen, met de dienaren van het land en van het gouvernement, welks krygsmagten uitgedreven waren; zy handelden onder myn last, en de regters zaten in de geregtshoven en bestierden het regt des lands onder myn last (Hoor, hoor) Ik was nooit in zulk een toestand als de edele Lord die u heeft toegesproken geweest is, en (vervolgde de edele Hertog, zyne stem ten hoogsten top verheffende en hevig op de tafel slaande,) ik protesteer er tegen dat men my op eenigerlei wyze hoegenaamd by hem vergelyke (hoor, hoor)

Graaf Grey.—Ik geloof, dat de edele Hertog de referte welke ik tot hem gemaakt heb, niet wel verstaan heeft.—Wat ik meen te zeggen is, dat in tyden van oorlog en verwarring diegenen die op gezag van eenen Generaal of Gouverneur handelen niet altoos belet kunnen worden misbruiken te begaan (hoor, hoor.) Ik heb niet gemeend te zeggen, dat de edele Hertog de magten der krygswet zoodanig heeft bestierd, maar dat toen de edele Hertog dien roemryken en gedenkwaardigen stryd voerde waardoor zyn naam altoos vermaard zyn zal, er gevallen waren van soldaten en officieren, onder hem handelende, die schuldig waren aan misbruiken strydig met zyne wenschen, en welke de edele Hertog noodig oordeelde te moeten beletten (hoor, hoor.)—Zoo, zeide ik, konden er ook misbruiken te Ceylon zyn waarvan myn edele vriend de Gouverneur van Ceylon niets wist, en myn edele vriend was gereder dan iemand anders om die misbruiken te straffen wanneer zy plaats hadden (hoor, hoor.) Dit is al wat ik zeide in opzigt tot den edelen Hertog, en ik zal er slechts byvoegen, dat ik verblyd was te hooren wat de edele Hertog gezegd heeft in opzigt tot den waren aard der krygswet. Het is juist overeenkomstig met hetgeen ik zelf aan myn edelen vriend geschreven heb tydens deze verrigtingen. Ik ben verzekerd dat het in regten niet verkeerd was, want ik had het advies van Lord Cottenham en Lord Campbell, en de Procureur Generaal, en ik gaf myn edelen vriend te verstaan, dat hetgeen de proclamatie van de krygswet genaamd werd, geen wet hoegenaamd was, maar enkel, om den wil van publieke veiligheid in omstandigheden van grooter nood, alle regt ter zyde stellende, en handelende onder militair gezag; eene handeling welke vereischte achtervolgd te worden door eene acte van schadeloosstelling (hoor.) Dit is al hetgeen ik te zeggen heb

Huis der Gemeente.

31 MAART.

DE KAFFER-OORLOG.

Lord John Russell gaf kennis van zyn voornemen om zyne motie op die kwestie uittestellen tot den 10 April.

De heer Hume vroeg of er eenige maatregelen genomen werden om een Gouverneur naar de kolonie te zenden, daar er thans aldaar geen andere was dan een militaire dwingeland?

De heer B. Hawes zeide dat hy vernomen had dat aldaar eenige resignatien hadden plaats gevonden, maar dat de Gouverneur verantwoordelyk was voor al hetgeen plaats vond, en dat het Gouvernement nog in volle kracht was.

CIVILE v. MILITAIRE GOUVERNEURS.

(*Medegedeeld.*)

De grootste verbetering, welke te Ceylon en Mauritius heeft plaats gevonden, toont duidelyk de voordeelen aan van een Civilen Gouverneur boven een van die Militaire Gouverneurs, welke Engeland maar al te veel de mode gehad heeft om ter belooning van bewezen diensten te installeren. Nadat iemand zyne beste dagen in de armee heeft gesleten, wanneer hy voor verdere dienst te oud is, en wanneer men het moeijelyk vindt, om hem nuttig te huis te gebruiken, wordt hy tot eene kolonie benoemd, als of het een geschikt stuk speelgoed is voor den ouderdom, en zy hebben bewezen wezenlyk kostbare speelgoederen voor Moedermoeder Engeland te zyn: maar dit is alles haar eigen schuld, wanneer zy zulke speelgoederen in handen van haar geliefkoosde kinderen stelt, kan zy niets anders verwachten als dat zy dezelve zullen breken, en wat nuttig zoowel als sierlyk mogt beschouwd zyn geworden in het vertrek van Oude Grootje, wordt schielyk in stuk gebroken, door die kinderen van grooter ouderdom, welke zy de bewaring daarvan heeft toevertrouwd.

Welk leven kan ongeschikter zyn, dan de armee, om een staatsman en diplomaat op te leiden, iemand die zyn geheel leven gewoon is aan tucht en gehoorzaamheid, die de bloote wiel is, waardoor het werktuig werkt, en waar de Garnisoen Orders zyn gelyk de wetten der Meders en Persen, zulk een man is niet meer geschikt, om het gouvernement van een vry volk te aanvaarden, dan by berekend is om naar de maan te vliegen, het zal altyd hetzelfde zyn, zoo lang Engeland het steisel by der hand neemt, om oude Generaals met het Gouvernement van eene kolonie te beloonen.

Welligt zal eene nieuwe orde van zaken plaats vinden en de oude modes van het Koloniaal Bureau zullen plaats moeten maken voor iets meer hedendaagsch en nuttig. Wy zullen Gouverneurs bekomen beter opgeleid in de staatkundige school, en met minder pypklei bezet, mannen, die een vry volk kunnen leiden, en die wetten kunnen maken zonder bombario, en die onze Genadige Koningin zullen vertegenwoordigen zonder kluchtspel en gekheden.

Wanneerdie kolonie een vryen vertegenwoordigenden vorm van Gouvernement bekomt, wanneer de Keiskamma en Oranj rivier hunne representanten naar het Parlement kunnen zenden, wanneer de belangen der grenzen zoowel bekend zyn als die van Swellendam en de Kaap, dan zullen wy niet veel te vreezen hebben voor toekomstige Kaffer-oorlogen. De grens moge nu en dan door dieven verontrust worden, maar deze zullen volgens de wetten gestraft worden; wy zullen welligt niet weder zulk een inval beleven, als tegenwoordig bestaat.

De oorsprong van den tegenwoordigen oorlog is met eene grootere duisterheid omgeven, dan eenige vroegere, en dit toont alleen aan, dat het oude Kaapstadsche Gouvernement ongeschikter is voor de kolonie, dan op eenig vroeger tydstip; dat er groote onkunde bestond omtrent den waren staat van het land tot op het werkelyk uitbreken van vyandelykheden; een wyd verspreide opstand vermeerdert onze moeijelykheden, welke aangewakkerd en tot rypheid gebragt zyn geworden, zonder dat het Gouvernement er iets van wist.

De grensboer zonder een stem in het Gouvernement wordt in de Kaapstad uitgelachen wegens zyne dwaze vrees, en het is alleen wanneer Britsche troepen zyn verslagen geworden, dat de oude Militaire Gouverneurs hunne oogen openen en beginnen te denken, dat het nu geene gekheid meer is, en dan volgen krygswet, proclamatien, en de gewone overmaat van Generale Orders!!!—*East. Prov. News.*

GRENS-AANGELEGENHEDEN.

GENERAAL SOMERSETS PATROUILLE.

DINGSDAG.—Het volgende berigt van de verrigtingen der afdeeling onder Generaal Somerset is heden ontvangen:—

Amatola Vlakte, 25 Juny.—Vertrokken gisteren van Fort Hare, en kwamen hier te 4 uren aan, waar wy ons legerden. De Kaffers waren zigtbaar op de Kleine Amatola Hoogte, in partyen van 10 of 12, onze verrigtingen gade slaande Eenige Kaffers, zich vergissende, vertoefden zoo lang by eene kleine rivier, tot dat een hunner werd doodgeschoten, en omtrent 46 stuks vee en eene vrouw werden genomen. Nog twee Kaffers werden lager af doodgeschoten. De vrouw is zeer gedwee, en helpt koken, enz., maar wil niets meerzeggen dan dat zy tot de Chumie school behoort.

DONDERDAG, 26STE.—Verlieten het Kamp heden morgen met het grootste gedeelte der magt, en beklommen den nek tusschen de Hog's Rug en de kleine Amatola. Wy voegden ons by den Generaal op een punt dat zich in de vallei uitstrekt. Eenige Kaffers werden hier gezien, en eenige schoten verwisseld. Zoodra het Kaapsche Corps ophield in het bosch te schieten, vuurde een dappere kerel die zich verscholen had onder onze neuzen; eene lasg werd dadelyk op de rots geplost welke hem verschool, maar ik geloof zonder gevolg. De ligtingen kwamen nu aanstormen, schreeuwende "jaag hem," enz., en, de rots beklimmende, schoten zy, en wierpen zich in het bosch, gelyk honden in het water. Het geschreeuw der vrouwen was nu vermengd met dat der stryders, en het onophoudelyk geknal der geweren.

De ligtingen zwenkten daarna om naar de kleine Amatola, verbrandden al de kralen, namen eenige bokken, en doodden twaalf Kaffers, Deze werden geteld, maar er moeten minstens 20 gedood zyn. Intusschen was het 74ste ter linker zyde afgedaald, en beklom vervolgens de groote Amatola, terwyl een hevig vuur van de hoogte op hetzelve werd gaande gehouden.

Het regiment schaarde zich in linie op eene vlakke helling, en wierp laag na laag op de rotsen achter welke de rebellen zich verscholen hadden. Na elke lasg sprongen de schurken te voorschyn, en beantwoordden met een kartets maar wel gerigt vuur, een man op de plaats doodende, en anderen wondende. Eindelyk werd de vyand met verlies verdreven, en in het bosch nagezet. Een hunner liep in eene hut, en werd door de dei en kuit geschoten, op eene onverklaarbare wyze.

VRYDAG, 27ste.—Nevelachtig, zynde de groote spits van de Amatola voor ons oog verborgen. De Kaffers riepen van boven waarom zy in de koude op den berg gehouden werden. De gewonde lieden werden naar het kamp gezonden. Terwyl het leger opbrak kwam eene Kaffervrouw naar de plaats, en begon, schynbaar zonder vrees, naar overgeschoten brokken te zoeken. Zy maakte haar kind van haren rug los, en liet het rondkruipen. Na onze paarden de moeijelyke hoogte opgeleid te hebben, werd een troep Kaapsche Jagers afgezonden om de Kaffers uit het bosch te jagen. Zy joegen op een galop tot aan den rand van het bosch, waar zy door het vuur van den vyand ontvangen werden, hetwelk zy eenige minuten lang met warmte beantwoordden. Het vuur van den vyand werd gestaakt, en de troep retireerde, op elk punt losbrandende waar men meende dat Kaffers verscholen waren Bivouakkeerden des nachts in eene schoone vallei naby den top van de Wolfrivier. De Kaffers riepen ons toe, dat wy niet in vrede zouden slapen; maar een dappere burger officier eenige Kaffers gezien hebbende naby een bosch, verzocht en kreeg verlof hen uit hetzelve te dryven, en dit, met de oordeelkundige verdeeling der piketten, belette hen hun ontwerp uittevoeren.

ZATURDAG, 28ste.—Braken op te half 9 uren,—vertoefden op eene hoogte tot dat al de Fingoes gepasseerd waren, en zagen dat de plaats welke wy verlaten hadden, door omtrent 100 Kaffers bezet waren, zoekende naar zoodanige brokken als nagelaten mogten zyn. De ligtingen en Fingoes namen bykans 400 stuks fraai vee, en verbrandden verscheidene kralen, eenige van den vyand doodende, maar zonder verlies aan onzen kant, behalve tegen den avond toen Kapt Melville in den arm gewond werd. Een Kaffer, op een boom verschuilen, schoot een van het 74ste door het hoofd maar hy werd dadelyk neergehaald, met beide armen gebroken en het achterhoofd verpletterd. De hutten werden verbrand, en daarna vond men dat vyf der rebellen in een derzelve waren omgekomen. Wy maakten halt op een rug tegenover het bosch, na onze paarden eene zeer moeijelyke hoogte te hebben opgeleid. Toen wy boven kwamen zagen wy een aantal van den vyand in lichtkleurige kleeding aan den rand van het bosch zitten, gereed om zich in hetzelve te begeven: zy waren buiten bereik der bukken. Majoor Somerset had een scherp gevecht met eenige Kaffers en Hottentotten op eenen heuvel ten zuiden, en bragt hen eenig verlies toe. Vyf man werden in eene hut gedood, en hoevelen in het bosch is niet bekend. In den namiddag keerden wy terug en bivouakkeerden aan de Amatolarivier, terwyl het 74ste naar het tooneel van dezelfs gevecht omging om de dooden, 3 in getal, te begraven. De lyken waren door den vyand uitgekleed. De lyken van vyf Hottentotten werden naby de plaats gevonden, klaarblykelyk in gereedheid gebragt om ook begraven te worden. Nog een man werd hier gewond. Een aantal Kaffer vrouwen kwam uit, en maakte een vuur aan den kant des heuvels, als of zy geen andere schuilplaats hadden, maar deze list mislukte haar, daar de Fingoes dadelyk in het bosch gingen en hare hutten verbrandden, welker aanwezigheid men anders niet vermoed zoude hebben. Wy bivouakeerden des nachts aan de Amatolarivier, en keerden op Zondag (29ste) terug naar het kamp in de Amatola vlakte.

Een Correspondent meldt het volgende:—

Kwezanna Kamp, Chumie Hoek, 29 Juny.

Wy zyn terug gekeerd van een patrouille in de Amatola en Wolfrivier. Het 74ste heeft getoond dat zy dappere kerels zyn; zy dreven den vyand uit een ruigen steilen berg. Zy trokken op in schermutselende orde onder een hevig vuur van de Hottentotten en Kaffers, even bedaard als op parade de vyand voor zich heen dryvende. Verscheidene Hottentotten van de Katrivier hebben hun voornemen bekend gemaakt om zich overtegeven, insluitende een hunner Commandanten. Zy vroegen om een wapenstilstand voor drie dagen, ten einde hun volk byeen te verzamelen. De Generaal berigtte hen dat hy met hen niet handelen kon, terwyl zy in het bosch waren. Wy trokken weder Dingsdag op, zoodat, indien zy oprecht zyn, zy gelegenheid zullen hebben intekomen voor dien tyd.

WOENSDAG.—Narigt is ontvangen dat voorleden nacht eene sterke magt Kaffers hare verschyning gemaakt heeft op de plaats Burnt Kraal, omtrent vyf mylen ten Noorden van Grahamsstad en geslaagd is 1200 merino schapen weg te dryven, het eigendom van den heer Weakley. Een der wachters werd gedood Verscheiden paarden zyn mede van eene naby gelegene plaats genomen, het eigendom van Dr. Atherstone.

WHITTLESEA.

VRYDAG.—Met de inlandsche maal gisteren avond aangekomen, hebben wy het volgende ontvangen:—

22 JUNY.—Wy hebben hier twee Kaffers gevangen, wier opgaven tot de gevolgtrekking leiden, dat de Zoolahs digt by zyn. Een zegt, dat zy aan de Bashee twist gehad hebben met de Tambookies onder Nonesi, van wie zy vee tot onderhoud gevorderd hadden.

Gedurende de laatste zes weken zyn talryke stroopery en gepleegd op de boeren van het Albert distrikt, maar sedert onlangs hebben de patrouilles geene stroopbenden ontmoet en zeer weinig gevallen zyn gerapport-erd. Dit wordt door hen toegeschreven aan de vrees waaraan de Kaffers in hunne achterhoede zyn blootgesteld en hunne angstvalligheid om hun vee tegen de Kaffers te beschermen. Het kon echter ook aan eene andere omstandigheid worden toegeschreven, namelyk de geduchte les door hen van de Boeren ontvangen. Meer dan 100 Kaffers zyn op den Stormberg gedurende en omtrent de maand Mei door de Boeren van Albert gedood en een groot aantal vee en paarden hernomen 200 man zyn by de onderscheidene wachten byeen verzameld, en zy hebben goede diensten bewezen.

GRAAFF-REINET.

Een Correspondent van Graaff-Reinet schryft:—

28 JUNY.—Er is een rapport van Richmond, meldende, dat de Prankberg Kaffers zeer lastig worden. Men zegt, dat er dadelyk een Commando tegen hen gezonden moet worden.

SOMERSET.

Een brief van die plaats bevat het volgende:—

1 JULY.—Eene expresse is aangekomen van de Rietrivier kant (Z.O.) ten effecte, dat een groote commando Kaffers een laval in ons distrikt hebben gedaan. Een ligchaam van ten minste 800 is door onze patrouille gezien en wy verkeeren in groot gevaar en groot alarm heerscht in het dorp. Er is niets dat de Kaffers beletten kan van avond hier te zyn. De Civile Commissaris heeft eene mededeeling gezonden naar Grahamsstad, alsmede naar Generaal Somerset

Civile Commissaris Kantoor,
Somerset den 1 July 1851.

Mynheer!—Ik heb de eer hierin te sluiten, copy van een brief zoo even ontvangen van den Heer Triegaard aan de Kaga woonachtig.—En uit andere bevestigende berigten bestaat er geen twyfel of de vyand is in sterke magt in de nabyheid van deze stad; en dat tenzy er by tyds hulp komt het geheel district door den vyand zal worden overstroomd, en Somerset zal moeten worden verlaten, hetgeen den vyand meer dan iets anders dat tot nog toe op de grenzen gebeurd is zou moed geven; en het verlies van leven zal verschrikkelyk zyn. Ik versoek UEd. de ligting van den Heer Peche dadelyk te zenden, en alle hulp in uw vermogen te verlenen; eene sterke magt al was het maar voor een week zal den vyand kunnen terug houden, en tyd geven om Generaal Somerset van den staat van zaken kennis te geven opdat hy naar dit distrikt komen kan. Druk, als het u belieft, op het gemoed van Mr. Peche hoe dringend de omstandigheden zyn en versoek dat geen verzuim moge plaats hebben. En als gy eenige Burgers of anderen kunt zenden, doe zulks dan dadelyk.

Ik heb de eer te zyn. Myn Heer,
UE Dw. Dienaar.
H. HUDSON, Jun.
Civile Commissaris van Somerset.

Aan den Civielen Commissaris van Graaff-Reinet.

Olive-bosch, 1 July 1851.

Mynheer!—Heden doe ik UEd. weten dat ik met 13 man op patrouille geweest ben en de Kaffer kommando aangetast heb. Wy hebben moeten vlugten naar ons leger, omtrent een uur te paard van ons leger,—wy worden zeker van nacht aangevallen—wy smeeken en bidden u geef ons hulp desen nacht als wy nog leven dat wy uit kunnen komen naar onze landgenooten. Vrienden, denkt om ons, zoo gelegen die onder zoo een natie vermoord moeten worden,—Mynheer Hudson en de Heeren Hart en Bowker komt ons tot hulp,—wy worden vermoord als wy geen hulp krygen,—ik ben hulp te wachten van u allen, en ben in goede verwachting.

UE. Dienaar,
L. J. TRIEGAARD.

EXPRESSE VAN SOMERSET.

De zaken worden gedurig dringender, wy verwachten een aanval. Om Hemels wil stuur ons Peche's Ligting, en als zy nog niet gereed zyn, laten zy hunne zadels dragen, tot dat zy hunne paarden te gemoet komen. Het nieuws is erger en erger van het front van dit distrikt. Ingesloten is een request voor kruid, wees zoo goed en laat de ligting het mede brengen, want wy zyn hier byna zonder.

Ik ben, enz.
H. HUDSON.

DE KAGA

De Kaffers wemelen weder in de Kaga en wat van ons worden zal indien wy geene dadelyke hulp bekomen, weet ik niet. Christian Wienand (zoon van den heer E. D. Weinand) en zyn broeder Frederick hadden eenige dagen geleden eene nauwe ontkoming. De Kaffers hadden eenige van hunne beste rypaarden gestolen, die ongelukkig dien nacht niet waren opgesloten. Den volgenden morgen volgden de twee broeders deselve en achterhaalden de Kaffers naby de oude Haddon post, een aantal paarden by zich hebbende. Daar de Kaffers welke zy zagen slechts weinig in getal waren, gingen zy achter hen in het bosch, weinig denkende dat de loose vyand hen een strik gespannen had. Afgestegen zynde, lieten zy hunne paarden by de bedienden, en gingen voorwaarts, toen zy schielyk door hunne bedienden terug geroepen werden, die zeiden dat een groot ligchaam Kaffers bezig was hen intesluiten. Zy sprongen dadelyk te paard, en vonden het maar al te waar dat omtrent 200 Kaffers hen had den omcingeld. Met groote kloekmoedigheid jaagden zy dadelyk naar het punt waar de vyand het zwakste was, en reden door den vyand, eenigen hunner byna vertrappende.—De Kaffers hielden een scherp vuur gaande, en wierpen honderde hassagien naar de kleine bende van vyf, een Fingoe doodende (die men moest achterlaten met paard, gewer en alles,) en een Hottentot in den schouder wondende, wien het echter gelukte op zyn paard te blyven zitten en te ontsnappen. Het is waarlyk wonderbaarlyk hoe een ontkomen is, daar zy volkomen ingesloten waren, en de Kaffers op een afstand van vyf tot 10 schreden schoten, en grynzende op hen toeliepen als zeker van hun prooi. De Kaffers hadden een dubbelen ring om hen gesloten, door welke zy heen moesten en het was God alleen die hen redde.

Groote ligchamen Kaffers zyn nu om ons, en eene commando van hier en Zwagershoek is opgeroepen om Maandag te Leeuwfontein te verzamelen onder den ouden Kommandant P. R. Erasmus. Deze commando moet het Vischrivier bosch zuiveren, en de dieven uit het Kaga distrikt uitroeijen. De boeren trekken alle weder terug.

LAATSTE BERIGTEN VAN HET HOOFDKWARTIER.

Met de militaire expressen, gisteren aangekomen, hebben wy narigt van King Williams Town, tot den 2de dezer. De publieke documenten met deze gelegenheid overgezonden, zyn zeer belangryk, en zullen, vertrouwen wy, tot praktikale gevolgen aanleiding geven. De Gouverneur roept met nadruk ieder weerbaar man op, zich te wapenen tot algemeen verdediging. Zyne Excellentie geeft zyn verlangen te kennen om alles in zyn vermogen te doen, ten einde het land te beschermen, maar hy roept het volk op hem te ondersteunen in zyne poging om de boosdoeners die aan de grenzen verwesten krachtdadig te vergruizen en weg te doen.

De jongste vereenigde beweging in de Amatola is zeer voldoende geweest; de moeijelyke punten werden ingedrongen en de vyand overal verslagen. Meer dan 2,000 stuks vee werden genomen en vele paarden, behalve een ernstig verlies aan den vyand in dooden en gewonden. Een correspondent op wien wy vertrouwen stellen, ons uit het veld schryvende, zegt:—

Op Vrydag den 28, namen wy 1500 stuks vee en 50 paarden. Wy namen dezelve in het moeijelykste gedeelte van 's vyands land, waarin nog nimmer te voren eene patrouille geweest is. Wy vertrokken te middernacht en waren onder hen met het aanbreken van den dag. Het 75ste werd door den Kolonel fraai gemanœvreerd. De Kaffers werden geheel verslagen, zynde de manschappen zoo geplaatst, dat de vyand aan alle zyden aan een kruis vuur was bloot gesteld.

Men vermeent dat het Vischrivier bosch nu dadelyk gezuiverd zal worden van de vereenigde Hottentotten en Kaffers, die onder Stock die locatie gedurende eenigen tyd bezet hebben. Gelyktydig met dit, zegt men dat Generaal Somerset een beweging hooger op maken zal, ten einde het land van Fort Beaufort naar de Wittebergen en van daar naar Somerset behoorlyk te zuiveren,—in welk gedeelte zoodanige posten voor het tegenwoordige zullen worden daargesteld, of kampen geformeerd, als de manschappen dus geplaatst instaat zullen stellen gedurig patrouilles aan den gang te houden zoodat de moordadige stroopers die hun land nu verontrusten achterhaald en vernield kunnen worden.—Kommandant Hartman heeft zich naar het distrikt Uitenhage begeven met gezag van den Gouverneur om aldaar 150 man te paard te werven, te worden geantsoeneerd op publieke kosten, en hy denkt te zullen slagen. Een ieder wordt geroepen te doen wat hy kan en indien allen met wakkerheid voorwaarts treedt zullen de gelukkigste gevolgen spoedig ontstaan.

Het blykt, dat er door de Hottentotsche rebellen met de Kaffers in de Amatola dienende en de grenzen vernielende, aan Generaal Somerset zekere voorslagen zyn gedaan. Dit behoort met groote zorg gade te worden geslagen. Generaal Somerset behoort te weten, dat men van oordeel is dat hy deze

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, JULY 14, 1851.

THE frontier post due on Thursday, only reached this city in the course of Friday night.

The intelligence brought on this occasion, in as far as the late movements of the troops are concerned, is of a somewhat cheering character, notwithstanding the confirmation of the reported casualties sustained in the several engagements with the enemy in the Amatola.

Within the border, however, the work of murder and destruction is being vigorously prosecuted, whilst confusion and dismay are visible in every quarter. In several places the farmers, exhausted and no longer enabled by the poverty of their steeds to hold their position, are retiring into the colony, whilst in other localities those yet in a position to turn out, are reassembling to assist in repelling the common foe. But, much as these brave little bands have been doing, and may still do, their exertions cannot be crowned with any practical result, unless aided by considerable reinforcements. How these can be got, however, seems to be a puzzle, since a cry for help is raised wherever the eye is directed. Albany, Somerset, Cradock, Albert, Victoria, Richmond—in fact, along the whole line of frontier, from East to North, the same state of things prevails. Somerset, in particular, seems to be in imminent danger, as will appear from the urgent appeal officially made by the Civil Commissioner of the District.—A correspondent writing from that place under date 3rd July, communicates the following desperate state of affairs:—

"We live here at present in a very insecure state, and if the government does not come to our assistance, God only knows what will become of us. The Kafirs now flock into the colony in bodies, and the troops are encamped in Kafirland, without we hear that they are doing anything useful. Our burghers here are all on duty. The Kafirs to the number of 600, have been seen about five hours from this, and have attacked a patrol of 13, and chased them for more than an hour. The farmers are quite exhausted, and their horses are unfit for further use. We rely on assistance from the government. In one week four men on our side were shot dead by Hottentots and Kafirs, and the farmers are compelled to abandon their homes with everything they possess, and to fly to the Interior. The frontier inhabitants are totally ruined. The whole frontier is open, and the Kafirs go wherever they choose and do what they like, without let or hindrence. The drought still prevails."

Of this wretched state of things Sir HARRY SMITH, it would appear, is quite sensible. He ascribes it indeed to the defeat sustained by the enemy in Kafirland,—a kind of retaliation on his part. But as no portion of the thousands in the enemy's territory—hitherto, with slight exception, employed to shew that the ascending of mountains and heights is a matter not beyond the human capacity of the troops and levies—can be spared for the protection of Her Majesty's unfortunate, exhausted, ruined subjects within the border. These are very coolly informed that the strong marauding parties, very appropriately termed "wolves," added to the disaffection of the colored classes within the colony, render it imperative that every able-bodied man should take up arms for the defence of himself and family,—with the kind remembrance, at the same time, in General Order No. 124, that the prediction of his Proclamation of 3rd February has been verified, and that they are again called upon to arm.

Verily, if there be any man having less reason to boast of his predictions, that man certainly is our unfortunate Governor. Not one of them has been realized. They have all vanished like smoke, and it is a mournful fact that much of the misery now endured on the Frontier, is the inevitable result of a blind reliance thereon.

As to the meaning of the urgent call to arms, we cannot divine it. Since the last six months the frontier inhabitants have been incessantly under arms—indeed their own sole protectors. Sir HARRY knows this as well in his quiet seclusion, as we and the whole Colony know it. The detaching of any portion of his forces for the protection of the frontier, or the cessation of hostilities until that necessary precaution has been adopted, would therefore have been more to the purpose than a call which allows of the interpretation or conclusion, that the "dogged inactivity" of which his worthy Secretary has complained, is no mere invention,—a thing altogether disproved from the outset, and even now, by the existing state of things.

The Criminal Sessions will be opened to-morrow.—The Calendar contains but a few cases,—four thefts and one for counteracting and preventing the operation of one of the Articles of a Treaty for the suppression of the Traffic in Slaves.

The Petition of the inhabitants of Tulbagh, against the removal of the seat of Government has come to hand and will appear in our next.

SIR,—As a proof how the Dutch Government, which has either from ignorance or prejudice, been so grossly traduced by adventurers and others, was disposed towards the Hottentots, I request that you will publish the following letter, addressed by the Governor, General Janssens, to Landdrost Faure of Swellendam.

Your's, K.

Jan Willem Janssens, Governor and General of the Cape of Good Hope, to the Landdrost Faure, of Swellendam.

Landdrost,—The calamities which have, for some years, oppressed the country districts, and especially Graaff Reinet, are well known to you.

My hope is, by the overland journey which I am now making, to make myself more intimately acquainted with causes and effects, and, I confidently wish, with the practicable remedies.

In the spirit of the Government of the Republic, that of the Commissary General and my own is, aversion from revenge, persecution and factious contention. If it be desirable to know the evil and the wounds; if it be, if possible, to remove the first and heal the others, then be not over scrupulous to notice or to inquire what persons are the motive cause of every particular calamity or occurrence, and thus be compelled to inflict punishment or to be weak. All are brave patriots, deserving settlers, who will henceforth—laying aside all prejudices all desire to persecution—aid in the re-establishment or preservation of peace, with the original natives, Kafirs as well as Hottentots,—all who will co-operate to effect whatever may be needful for the welfare, peace and order of the settlement. The amnesty announced by the Commissary General, has extinguished the past

Henceforward the government, I hope and trust, will be mild, fair, but effectual: no transgression of the laws will remain unpunished; without subjection to and respect for the laws and the government, there is no social happiness. Without justice no people can prosper.

If the Dutch Africans believe that their interest and welfare are dear to me, they do me justice;—but there are other men also who are entitled to protection, and these are next to the colonists, in the first place, the Hottentots, who are free born, and who must be able to enjoy liberty, security and the means of subsistence on the soil which exclusively belonged to them.

The heartfelt desire of the Commissary General and my own is, that these men be not exposed to any illtreatment; that no particular individuals take upon themselves to inflict cruel punishment on those who are voluntarily in their service; that the agreements made with them to serve the inhabitants, be fair, unequivocal and in writing; and that they be faithfully performed;—no private individual shall dare to venture to put those men in chains or to chastise them;—if they offend grossly, complaint must be lodged with the authorities, who, after due investigation, will judge of the complaint, or hand them over, should circumstances require it, to the judge. None of these men, so indispensable to the settlement, shall be prevented from likewise complaining to the authorities, if they believe to have suffered illtreatment or injustice, and these will hear and cause justice to be done to them.

The Commissary General will enact good laws and orders for the original Africans; but in the mean time the above shall be observed, as this only will enable the government to devise such arrangements as shall tend to make the Hottentots continue really useful to the settlement, and even more so than at present, without their being or remaining dangerous to its peace and security;—but on the contrary, by love and attachment to the country and the inhabitants, to assist, if need be, in repelling foreign powers, who might attack the settlement in the event of any unforeseen rupture.

I have deemed it necessary, Landdrost, to write this to you; you may avail yourself thereof as occasion shall require, as I am very anxious that my views and objects, which are the same as those of the Commissary General, should be known.

The Governor and General,
(Signed) JAN WILLEM JANSSENS.

A true Copy.
W. B. E PARAVICINI DE CAPELLI,
Captain, Aid de-Camp.

MARTIAL LAW.

In the House of Lords, on the 1st of April, when Lord Torrington defended his measures as ex Governor of Ceylon, the following observations fell from Earl Grey:—

We know that in time of war and periods of rebellion, when the ordinary administration is necessarily arrested, and the restraints that curb the evil passions of mankind are to some extent withdrawn, it is impossible to suppose that abuses must not some time take place. The noble duke knows that [hear hear]. To check such abuses the noble duke was obliged to adopt measures of great severity and of wholesome rigour. In the same way, when the noble lord first adopted the course he did in Ceylon, it was possible abuses did take place; but it is equally clear that whatever abuses did take place, it was against his desire and wish, and that nothing was left undone that was in his power to check and prevent such abuses [hear, hear].

This gave rise to the following reply:—

The Duke of Wellington: My lords, an observation having been made by the noble earl with respect to my conduct, I beg to say that I was never involved in such circumstances as the noble lord who has addressed your lordships [hear]. I don't mean to make any observation upon the conduct of the noble lord; but I must say that it is absolutely impossible for this house at present to pronounce any opinion upon the case brought under your consideration by the noble lord [hear, hear, hear]. In the first place, we have not a single paper before us, nor have we before us the correspondence which the noble lord alluded to in some detail, [hear, hear]. Until it comes regularly before your lordships you cannot have a notion to what it refers, and therefore it is premature to make any observation upon that correspondence until the house has the papers in its hands [hear, hear]. What I rose for particularly was in the case of myself; I contend that military law is neither more nor less than the will of the general commanding the victorious army—it is no law at all [hear hear]. The general who puts the law into execution is bound to lay down absolutely the rules, and regulations, and limits, to carry it into execution [hear hear]. My lords, I have in a foreign country carried on martial law; that is to say I governed a large proportion of the country by my own will. What does that mean? Why, it means that the country should be governed by national laws [hear, hear]. I governed the country by the laws of the country, and governed it, I must say, with the servants of the country and of the Government, whose forces were driven out; they acted under my direction, and the judges sat in the courts of law and conducted the the business of the country under my direction [hear, hear,] I was never in such a position as the noble lord who made the address to you has been, and (continued the noble duke, raising his voice to the highest pitch, and vehemently striking the table) I protest against being called into comparison in any way whatever with him [hear, hear].

Earl Grey: I think the noble duke did not perfectly hear the reference made to him. What I mean to say is, that in times of war and confusion those who act under the authority of a general or a governor cannot be always prevented from being guilty of abuses [hear hear]. I did not mean to say that the noble duke so exercised the powers of martial law, but that when the noble duke was carrying on that memorable and glorious contest by which his name will be ever illustrious, there were cases of soldiers and officers acting under him being guilty of abuses contrary to the noble duke's wishes and which the noble duke found it necessary to prevent [hear, hear] So I said, there I might also be abuses in Ceylon of which my noble friend the Governor of Ceylon knew nothing, and my noble friend was more ready than any other person to punish those abuses when they took place [hear, hear.] That is all is said in reference to the noble duke, and I shall merely add that I was glad to hear what the noble duke said with reference to what is the true nature of martial law. It is exactly in accordance with what I myself wrote to my noble friend at the period of those transactions. I am sure that was not wrong in law, for I had the advice of Lord Cottenham and Lord Campbell, and the Attorney General, and I explained to my noble friend that what is called proclaiming martial law is no law at all, but merely, for the sake of public safety in circumstances of great emergency, setting aside all law, and acting under the military power; a proceeding which required to be followed by an act of indemnity [hear] That is all I have to express.

Their Lordships then adjourned.—*Morning Chronicle, April 2.*

HOUSE OF COMMONS, 31 MARCH.

THE KAFIR WAR.

Lord JOHN RUSSELL gave notice of his intention to postpone his motion upon this question to Thursday, the 10th April.

Mr. HUME asked whether any measures were being taken to forward a governor to that colony, as there was none there now but a military despot?

Mr. B. HAWES said that he understood there had been some resignations there, but the governor was responsible for all that occurred, and the government was still in full force.

FRONTIER AFFAIRS.

(From the Graham's Town Journal, July 5.)

TUESDAY.—The following account of proceedings in the Amatola by Major-General Somerset's division, came to hand to day:—

AMATOLA FLAT, June 25.—Started yesterday from Fort Hare, and reached this place, where we encamped about 4 p.m.—the 74th band playing merrily nearly all the march. The Kafirs were visible on the Little Amatola heights in small bodies of ten or a dozen watching our progress. Some unlucky fellows (Kafirs,) mistaking our course, lingered on a little river till one of them was shot and about 46 head of cattle and a woman were taken. I returned to the spot and found the Kafir lying on his back with the hind part of his head shattered. He had been stripped of his ornaments and arms, and was surrounded by an eager crowd of the 74th men. Two other Kafirs were shot lower down the little stream. The woman is very quiet in her captivity, and assists in cooking, &c., but will tell nothing except the improbable tale that she belongs to the Chumie School.

THURSDAY, June 26.—Left the camp this morning with the greatest part of the force and ascended the neck between the Hog's Back and the little Amatola.

We joined the General on a little promontory stretching into the valley. Some Kafirs were here seen and a few shots exchanged. As soon as the Cape Corps had ceased firing into the bush, a gallant fellow, who had remained unobserved under our very noses, fired at us; a volley was immediately poured upon the rock which sheltered him, but I believe without effect. The levies now came rushing on, and shouting "jagt him," &c [chase him], and mounting the rock half a dozen at a time, fired and plunged into the bush like Newfoundlanders into the water. The shrieking of the women was now mingled with the shouting of the combatants and the incessant discharge of firearms. * * * * The levies now swept round to the right upon the Little Amatola, burning all the kraals, capturing a few goats, and killing (for certain) twelve Kafirs; but when so many can be actually seen dead, it is certain that more must be hit. It is supposed that the enemy must have lost 20 men here. In the mean time the 74th Highlanders had descended to the left or S.E. and crossing the valley were seen ascending the Great Amatola in good order, a galling fire being poured upon them from the precipices above. The regiment formed in line upon a level ridge, and with as much coolness and precision as if they had been on parade fired volley after volley amongst the rocks behind which the rebels had sheltered themselves. After each volley the vagabonds started from their concealment and answered with a scattering but fatally-directed fire, killing one man on the spot and wounding others. The enemy were at length driven back with some loss and chased into the forest above. One of them ran into a hut and was shot through it through the thigh and calf of the leg in a manner that no one seems able to account for.

FRIDAY, 27th.—Cloudy, the great peak of the Amatola being hidden from our view. The Kafirs calling from above to know why we kept them in the cold upon the mountains. The wounded men were sent back to camp. While the bivouack was breaking up a Kafir woman came upon the ground, and commenced searching, apparently without fear, for what scraps might be left by the men. She unslung her child from her back and let it crawl *ad libitum*. A good answer this to the libel as to the slaughter of the women and children. After dragging our horses up the toilsome hill before mentioned, a troop of Cape Corps were sent to jagt (chase) the Kafirs out of the bush. The men rode forward at full gallop, and mounted with a hearty cheer to the edge of the bush, where they were met by a fire from the enemy, which they returned pretty sharply for some minutes. The enemy's fire then ceased, and the troop retired, firing at every point where it was probable an enemy might be concealed. Bivouacked at night in a lovely valley, near the head of the Wolf River, having a splendid amphitheatre of forest clothed hills, and steep precipices nearly encircling us—the other side being steep, smooth, grassy ridges with patches of trees and jungle. The Kafirs shouted to us that we should not sleep in peace; but a gallant Burgher officer having seen a few of the enemy near a bush asked and obtained leave to drive them out of it, and this with the judicious distribution of the pickets prevented them from carrying out their threat. The night however was bitterly cold, and a heavy dew made everything damp and uncomfortable.

SATURDAY, 28th.—Moved at half-past 8—stayed on a hill till the last of the Fingoes passed, and saw that the ground below, which we had just left, was occupied by about a hundred Kafirs seeking for whatever scraps might have been thrown away. The levies and Fingoes took nearly 400 head of beautiful cattle and burned several kraals, killing some of the enemy, but without loss or casualty as far as I heard, save towards evening when Captain Melville was wounded in the arm bringing down the cattle. A Kafir perched in a tree shot a 74th man through the head, but he was instantly brought down with both arms broken and his head shattered to pieces. The huts were buried, and when they were consumed it was found that five of the rebels had perished in one of them.

We halted on a ridge opposite the forest, after leading our horses up a most toilsome ascent. On attaining the summit we saw a number of the enemy in light colored clothing, sitting at the edge of a bush ready to dive into it on the first alarm; they were far out of range of our best rifles. Major Somerset had a sharp affair with some Kafirs and Hottentots on a hill to the south, and inflicted some lose upon them. Five men were killed in one hut, and how many in the bush is not known. In the afternoon we returned and bivouacked on the Amatola River, the 74th going round by the scene of their action to bring in the dead, three in number, firing a volley over each as they were consigned to a soldier's grave. The bodies had been stripped by the enemy. The bodies of five Hottentots were found near the spot, laid out apparently also for burial. Another man was here wounded. A number of Kafir women came out and made a fire on this side of the hill, as if they had no other shelter, but their stratagem availed them nothing, as the Fingoes immediately entered the bush and destroyed their huts, the presence of which they might not otherwise have suspected. We bivouacked for the night on the Amatola River, and on Sunday (29th) returned to Camp on the Amatola Flat.

A correspondent supplies the following:—

Kwezanna Camp, Chumie Hoek, June 29.

We have just returned from a patrol in the Amatola and Wolfe Rivers. This being the first affair in which the 74th Regt. has been engaged, they showed themselves a brave set of fellows, in dislodging the enemy from a rugged steep mountain. They went up in skirmishing order, under a heavy fire from the Kafirs and Hottentots, as steadily as on parade, having to stop every few yards to breathe, and driving the enemy before them in fine style. Several of the Kat River rebels have sent in wishing to surrender, including one of their Comdts.—Jan Barnis; also, F. Hendrick, Piet Sampson, H. Jacobs, Gert Davids, and several deserters from the C.M.R. They wished for a cessation of hostilities for three days to assemble their people. The Gen. informed them that he would not treat with them while in the bush.

WEDNESDAY.—Information has come in that last night a strong body of Kafirs made their appearance on the farm Burnt Kraal, about five miles north of Graham's Town, and succeeded in getting off with about 1200 Merino Sheep, the property of Mr. Weakley. One of the herdsmen with these sheep was shot dead by the marauders. Several horses were also taken from the adjoinig farm, the property of Dr. Atherstone....This evening a train of 30 wagons loaded with merchandize, supplies, &c. started for Cradock. They are escorted by a party of 25 mounted men from Graham's Town.

WHITTLESEA.

FRIDAY.—From the inland mail, which came in last evening, we have the following:—

During the last six weeks, numerous depredations have been committed upon the farmers of the Albert district; but latterly, the patrols have not met with any marauding parties, and very few cases have been reported. This is ascribed by them to the danger which the Kafirs are now exposed to in their rear and their anxiety to protect their plunder from the Zoolahs. It may be owing, however, to another circumstance, viz., the severe handling which these stealing parties have received from the Boers. Upwards of 100 Kafirs have been killed on the Stormberg during and about the month of May by the Boers of the Albert district; and a great many cattle and horses recaptured. 200 men are assembled at the different "wachts"; and as you will see have done very efficient service.

GRAAFF-REINET.

A correspondent at Graaff-Reinet writes:—

June 28.—There is a report from Richmond that the Praamberg Kafirs, of West Beaufort, are becoming troublesome It is said that a commando must be sent against them immediately; I can hardly give an opinion in this matter. Messages I believe, were sent from Kafirland to these Praamberg Kafirs, about or before the time the war commenced on our frontier. One Kafir in particular was strongly suspected to have carried intelligence, &c. The roots of this rebellion spread and extend far and wide—the plan being the same as that most extensive and most murderous plot laid by the Kafirs and Hottentots in 1838, during the Lieut Governorship of Sir Andreas Stockenstrom, and when Ensign Crowe was shot.

SOMERSET.

A letter from this place contains the following:

July 1.—An express has come in from the Reit River side (S.E.) of the division, to the effect that our district is invaded by a large commando Kafirs. A body of at least 800 were seen by one of our patrols, and we are in a state of great jeopardy—and intense alarm in the village. There is nothing to prevent these Kafirs being here to-night. The Civil Commissioner has sent a communication to Graham's Town and also to General Somerset We hope a force will be sent forward from Graham's Town, as we are in a very defenceless state.

The following appeal addressed to the head of the district, shows most painfully the condition of the people of Somerset:—

Olieve Bos, 1st July, 1851.

Sir,—I have to report that I have been on patrol with 13 men, and attacked a Kafir Commando about an hour's distance from our lager. We were overpowered and obliged to fly and return to the camp, where we will certainly be attacked to-night. We beseech and pray you to send us help *to-night* if we continue to be alive by that time, so as to enable us to escape to our countrymen and friends. Think, Sir, of our infants, who will certainly be murdered "by such a nation." Messrs. Hudson, Hart and Bowker, come to our assistance. We will all be murdered. We expect help from you all. I place great reliance upon you

I remain, &c.
L. J. TRIEGAARD.

H Hudson, Jun. Esq.,
Civil Com Somerset.

On receipt of the above, it was forwarded by the Civil Commissioner to Graham's Town, urgently begging that the Commandant would endeavour to send a force to the rescue, and stating further that an attack upon the village was apprehended, and that the consternation and alarm was most distressing. This express, by some means was delayed on the road, and although dispatched on the 1st July, only reached this place, together with the post, on Thursday evening. The Commandant, unfortunately, could not afford any assistance, but information was sent off the following (Friday) morning to Major-Gen. Somerset, in hopes that he would dispatch a patrol to the locality so alarmingly menaced. Further information from this district is most anxiously looked for.

Civil Commissioners Office,
Somerset July 1, 1851.

Sir,—I have the honor to enclose a copy of a letter just received from Mr. Triegaard residing on the Kaga, and from other corroborating information, there is little doubt that the enemy are in great force in front of this town, and unless timely aid arrives here, will overrun the district,—Somerset will have to be abandoned, an event that would encourage the enemy more than any thing that has yet transpired on the Frontier, and the loss of valuable life will be tremendous. I have to request you will immediately move on Mr. Peche's Levy and render every possible aid, without delay. A force for even a week will check the enemy and admit of General Somerset receiving the intelligence and moving into this district. Urge if you please upon Mr Peche the pressure of the case and request that no delay may take place,—and if you can send any Burghers or others do so immediately.

I have the honor to be, Sir,
H. HUDSON.
Civil Commissioner of Somerset.

The Civil Commissioner of Graaff Reinet.

Letter from the Civil Commissioner of Somerset to the Civil Commissioner of Graaff-Reinet.

Matters are getting worse here. We are in expectation of an attack. For Heaven's sake send Peche's Levy on, and if it is necessary let them carry their saddles till they meet with the Horses. The intelligence is worse and worse from the front of this district.

Enclosed is a letter on the subject of gunpowder. Please see that it comes with the Levy as we are nearly out.

H. HUDSON.

The Kafirs are again swarming in the Kaga, and what will become of us if we receive not immediate aid, I know not. Christian Wienand (son of Mr. E. D. Wienand J.P.) and his brother Frederick had a very narrow escape a few days ago. The Kafirs had stolen a few of their best riding horses, which had not, unfortunately, been penned that night. The following day these two brothers followed them and came upon the Kafirs near old Haddon Post having in their possession a number of horses. As the Kafirs they saw were only few in number, they entered the bush after them, little thinking of the snare the subtle enemy had laid for them. Having dismounted they left their horses in charge of their servants and went forward when presently they were recalled by their men, with the intimation that a large body of Kafirs were closing in upon them. They immediately sprang towards their horses and found too truly that the Kafirs to the number of 200 had surrounded them. With great determination they immediately made a dash at the point where the enemy was weakest and rode through their foes, almost trampling them under foot. The Kafirs kept up a sharp fire, and hurled hundreds of assegais at the heads of the little band of five, killing one Fingoe, whom the rest were obliged to leave, horse, gun, and all, and wounding another a Hottentot, in the shoulder who, however, managed to keep his seat and escaped. It is quite miraculous how one escaped, they being completely surrounded, and the Kafirs firing on them at from five to ten yards distance, and running at them grinning as though sure of their prey. The Kafirs it was found had formed a double ring through which they had to break, and it was God alone that enabled them to escape.

Large bodies of Kafirs are now around us, and a commando from here and Swagers Hoek has been summoned to meet at Leeuw Fontein next Monday, under the old veteran Commandant P. R. Erasmus. This command is to scour the Fish River Bush, and root out the thieves from the Kaga district. I shall make one of the party. The farmers are again all falling back.

LATEST INTELLIGENCE FROM HEAD-QUARTERS.

By the military express, which came in yesterday, we have intelligence from King William's Town to the 2nd instant. The public documents transmitted by this opportunity are very important, and will lead, as we trust, to some decided practical result. The Governor calls emphatically upon every able-bodied man to arm himself in the common defence. An anxious desire is expressed by His Excellency to do all in his power to protect the country, but he calls upon the people themselves to second his efforts in order effectually to crush and sweep away the miscreants who are now ravaging the border. The recent combined movements in the Amatola have been very satisfactory; the most intricate and difficult parts of that ruggid mountain chain were penetrated and the enemy baffled and defeated at every point. Altogether upwards of 2,000 head of cattle were captured, and a good many horses, besides a serious loss on the part of the enemy in killed and wounded. A correspondent, on whom we place explicit dependence, writing to us from the field, says:—

On Friday (28th) we captured 1500 head of cattle and 50 horses. We took them in the most difficult part of the enemy's country,—where no patrol had ever before been. We started at midnight and were amongst them at day-break. The 73rd Regiment was very admirably manœuvred by the Colonel. The Kafirs were completely nonplussed, the men being so disposed that the enemy was exposed to a cross fire from every point.

It is now understood that the Fish River Bush will be immediately cleared of the combined Hottentots and Kafirs, who under Stock have for some time past infested that locality. Simultaneously with this, it is said, Major-General Somerset will move higher up so as effectually to scour the country from Fort Beaufort to the Winterberg—and thence to Somerset,—in which parts such posts will for the present be established, or camps formed, as will enable the men thus disposed to keep up a continuous chain of patrols—so that the murderous Banditti which now infest the Colony may be hunted down and destroyed. Commandant Hartman has gone into the Uitenhage district with authority from the Governor to raise there 150 mounted men, to be rationed at the public expense, and he is sanguine of success Every man is called upon to do what he can, and if all come forward with zeal we have no doubt but the happiest results will speedily follow. The plain and positive duty of every loyal colonist is to rally round the government; to put down every seditious croaking whisperer, and to treat neutrality at such a time of public danger as treason to the state.

Some overture has, it appears, been made to Gen. Somerset by the Hottentot Rebels who are, or have been, serving with the Kafirs in the Amatola and devastating the Frontier. This must be watched with jealous care. General Somerset should know that he is held to regard these wretched lawless desperate criminals with far too lenient an eye, there being no doubt whatever that a much greater degree of severity towards them than what has hitherto been shown would have been true mercy and have saved many valuable lives. Several colonists have been struck down by them whose loss, nationally, is of far more importance than would be the blotting out of the whole Kat River Settlement. The colonists are in no humour to consent to any compromise in this case. It is not vengeance they call for; but stern unflinching justice assured that unless this be attained the Colony cannot expect to be relieved from the enormous evils by which it is now visited.

LATEST INTELLIGENCE FROM MAJOR GENERAL SOMERSET'S CAMP.

SATURDAY.—A military express came in last evening from General Somerset's Division, and brings us the following information:—

"Amatola Camp.

"THURSDAY.—Started at daylight with one gun to attack the Rebel Hottentots in the kloofs of the Amatola; kept along the ridge, and sent forward the European levy and some Hottentots, who burned some kraals under the Hog's-back, and had some sharp firing. But the Hottentots either fled or concealed themselves, and would not fight. Capt Hobbs, of the Kat River levies, went into the valley, and came upon a lair just deserted, and from which the Kafirs must have fled very hastily, as many of their war plumes, the long crane feather head dress, were found lying about, together with a woman's cloak with beads, and red jacket, and silver-laced cap belonging to Hooa, the son of Tyali.

"*Friday.*—Destroyed some kraals in the Chumie Hoek, and moved the camp to the Yellowwood River, under the Little Amatola."

From another hand we have the following:—

"P'Neigs Camp, 4th July, 1851.

"We have made another attack on the Amatola—completely routed the enemy, capturing Tyali's wives and son's wife. The royal feathers of the hous of Tyali, the dress and cap given him by Sir H. Smith, with pots, pans, mats, corn, maize, &c., have fallen into our hands. Killed three Kafirs We hear also from Dukwana, that Vanquo's son, Pitoi and Belts, headmen of the tribe, were killed on the first day's attack. The enemy is very shy. Only four Hottentots and one C. M. R. deserter have surrendered."

SATURDAY, 1 o'Clock.—Information has come in that the Kafirs have just taken some six or seven spans of oxen from the Graham's Town flat. A party of mounted men are about to start in quest of the marauders,

---

We are happy to say, that the Duke of Wellington has confirmed the appointment of Colonel Somerset to the local rank of Major General.

The cattle taken in the Amatola are in a wretched condition. Many died on the road from exhaustion. 500 head have been sent to the Slambie Commissioner, to divide among the friendly chiefs as a reward for their good services.

In our last number we adverted to the ruinous effects which his Excellency's order that all cattle taken from the enemy becomes the property of the captors,—have had upon our native allies in the Witteberg. We have this week to record another effect, equally ruinous to our suffering farmers, resulting from the same order. It is the case of a poor but industrious man, whose sole maintenance for his family depended upon a few cattle which he kept for the purpose of transport. These became the prey of the predatory Kafir but were recaptured by Her Majesty's troops near Line Drift, and removed to King William's Town, and there sold by the government officer, although claimed as the property of Mr Mathews, by a friend on the spot. Under these circumstances Mr. Mathews appeals to His Excellency for such redress as shall enable him to obtain the means of keeping his family from starvation. To this reasonable appeal His Excellency sheltering himself behind his proclamation, replies that it is impossible to grant his request. Our farmers are thus deprived of their goods, not only by the marauding Kafir, but also by the very parties who are paid to defend them. His Excellency has the power to issue Proclamations, but we question very much the right of any person to interfere with the just claims which every Briton holds over his own property. The law in all such cases, as far as we can ascertain, is, that no property belonging even to a friendly power, when recaptured from the enemy, can be diverted from the proper owner, but that upon the payment of salvage such property shall be restored to him. Now in this case the poor man is a subject of the very power who robs him. We see nothing, therefore, but the expence to prevent Mr Mathews from recovering by law an equivalent value for the cattle he has lost. We trust His Excellency will see the propriety of issuing forth another Proclamation to counteract the mischief which his former one has done. And moreover that although His Excellency has seen fit to deny the request of Mr Mathews, we may yet hear that he has proved the good Samaritan and granted him the means to keep his family from starvation.—*P. E. Mercury*

(From the Spectator, April 26.)

Extract from an article on the March of Colonial Reform:—

The next concession, probably, will be that of control over their own Civil List to the Australian Colonies. What the Civil List means in a colony, is but little understood in this country. It does not mean, as in this country, a fixed life-annuity for the head of the Government, which the Legislature of this country has granted, but it means a large portion of the revenue of the colony, which a distant Legislature, itself wholly ignorant of the subject and not less indifferent to it, has, on the mere asking of the Colonial Office, taken out of the control of the colonists, and apportioned among the officials for ever, according to a scale of salaries drawn up by the Colonial Office without the consent or even knowledge of the people whose taxation provides the money. We make a present of the definition to Lord John Russell for his next great speech in favor of extending the British constitution to Australasia. Of course, the colonists of that part of the world—Tasmanians, South Australians, Victorians, and New South Welsh—will submit to their Downing Street Civil List no longer than they must. The necessity cannot last long; for their new constitutions have at least the merit of efficiency as means of tormenting the Home Government; and what the Canadians have obtained by opportunity will not be denied to the others if they apply for it in the same way. But there is yet another and a more important concession to be made to our colonists both in Australia and America, whose *British* constitution subjects all their legislation to the veto of a distant and irresponsible authority. On this point Downing Street professes to be immoveable. Whatever else Lord Grey may "abandon," he vows that he will retain the veto. Why? The exercise of it here, at home, by our own Sovereign, for whose every act we can make the true authors responsible, has fallen into desuetude and would not be tolerated, but would be punished either by an impeachment of Ministers or a revolution. Such a power over us exercised by an Australian bureau would be deemed monstrous. Then why is it thought right by Englishmen not deficient in ideas of constitutional liberty, like Lord John Russell and Lord Grey? They do not think it right, but necessary whether right or wrong being disregarded by them, because it only concerns distant communities, with which they have not, and cannot have, any real sympathy. But why necessary? In order to guard *Imperial* interests in order to prevent the colony from legislating hurtfully to the empire. Thus Colonial liberty is sacrificed to the Imperial connexion. But again, why? Because, in forming Colonial constitutions, our statesmen will not take the trouble to separate Colonial from Imperial jurisdiction. A veto over legislation on *Colonial* matters is *not* necessary; but as it is necessary with regard to Imperial matters, Downing Street by confounding the two in the constitutional law of colonies, retains its hold on things strictly Local under pretence of caring for things Imperial. If Imperial things were defined and excluded from Colonial legislation, then all other things might be most properly left to the Colonial jurisdiction without an Imperial veto. By the separating mode, we should satisfy the Colonies and retain their contented allegiance; by the confounding mode, we galll them into disaffection. By giving up the veto as respects matters of Local Legislation, we should preserve it as respects Imperial matters; by preserving it where it ought never to have existed, we shall lose it where it ought to be always preserved.

The foregoing distinction is of practical moment just now, because Lord Grey has proposed an innovation in Colonial

government, which is either reasonable and politic or the reverse of both, according to whether the Local and Imperial functions of government in a colony shall be separated or confounded. He proposes, (in the despatch before quoted,) as a proper consequence of giving up their Civil List to the Canadians, that the salary of the Governor of Canada shall be paid by the Mother-country. Good, in so far as he is an Imperial officer exercising Imperial functions in the colony; that is, an officer of the Crown taking care of Imperial interests. But he is also the head of the Local Executive, and a coequal third part of the Local Legislature. In his latter character, the payment and regulation of his salary by the Imperial Government would render him independent of the colonists—would have the same effect on their *British* constitution as the payment and regulation of our Sovereign's income by a distant power would have upon the constitution at home. The effect would be destructive: the constitution would be so maimed as to be unfit for work, so disfigured as to lose its identity. Lord Grey says in effect to the colonists—By letting you manage as you please about the salaries of your own officials, we intend to make those officials responsible to you: the object is to perfect your system of responsible government, but at the same time we must render your principal officer, who is also an essential branch of your legislature, wholly independent of you, and depend wholly on us in Downing Street, by making him look to us alone for all that relates to his salary. Colonists are so habitually degraded by long subjection to bureaucratic government, that they may accept Lord Grey's offer for the sake of so much Imperial money; but if they do, we betide the peace of the colony! And besides, the unreason of the thing has to force its way through our House of Commons; which seems hardly possible, not to mention the objection to our making the colony a present of so much money. The pecuniary objection would fail if the purpose were good. It would be made good by a separation of Local from Imperial functions of government. This is what the Colonial Reformers propose: a Governor, paid by the colony as head of the Local Executive and part of the Local Legislative, but not charged with any Imperial duty; and an Imperial officer, by whatever name called, representing the Imperial power, charged exclusively with Imperial affairs, and paid by the Imperial Government. And to this we shall probably come at last,—unless, indeed, our present self-contradictory mode of dealing with questions of Colonial government should be long enough pursued to render the Colonies unmanageable by any means.

The Colonial Office, naturally distressed by Lord Grey's concessions, however reluctant they may have been, defends bureaucracy in the *Edinburgh Review*. The form of defence is remarkably Hawes-like; and a dissection of the Reviewer's statistics by the *Times*, when compared with Mr. Hawes's speech in answer to Sir William Molesworth, strengthens the inference that the article in question may have been written or dictated by the Member for Kinsale. At any rate, the official case takes the shape of what lawyers call "a false issue." The Reviewer assumes that the Colonial Reformers at home wish and propose the abandonment of the Colonies; not merely that they recommend a policy which would have the effect of dismembering the empire, but that they insist on casting off the Colonies for the benefit of the United Kingdom; and then he asks, "Shall we retain our Colonies?"—making this question the title of his paper. Supposing the trick to pass, the player of it wins of course: for nothing can be easier than to string together reasons why the British empire should not be diminished to the size of these islands. But the trick cannot pass for a moment. The Colonial Reformers do not propose to abandon the Colonies. On the contrary, the whole aim, scope, and tenour of their proposals, is such a reform of Colonial Government as will put an end to the disaffection and preserve the Imperial allegiance of the Colonies. And further, they accuse the Colonial Office of a course of proceedings which tends to make the Colonies rebellious at heart and prone to assert sovereign independence. So, if the Reviewer's trick could pass, he would kill two birds with one stone, by first casting odium on the Reformers, and then diverting attention from the reforms which they demand.

THE GREAT EXHIBITION.

Yesterday the receipts at the Crystal Palace amounted to a higher sum than has yet been received. So great was the influx of visitors that 2,200*l.* was taken in money at the doors, and the sale of season tickets also so high that the funds of the Commission had during the day an accession altogether of at least 3,000*l.* The French exhibitors still continue their preparations, and the goods forwarded from Turkey are not yet arranged. Professors Royle and Soley are busily engaged in the distribution of the large and valuable additional consignment within the last few days received from India. Several of the most valuable articles have been placed in the stalls facing the nave, and so great is their value esteemed, that they have been surrounded with a railing, as if they were State prisoners. We hardly think that this precaution was necessary, and it certainly is not ornamental. Our own jewellers have not considered it requisite to adopt any such measures of safety, and they ought to know something of the risks incurred. However, we do not cavil at the East India Company for what they have done, the more especially as their collection promises, when completed, to be one of extraordinary interest, splendour, and attractiveness. In addition to the Lahore jewels, they have now, in stalls facing the nave, the "Durria-i-Noo.," or "Sea of Light"—an immense diamond, set as an armlet, with ten smaller stones around it; a necklace of 224 large pearls, and a shorter one of 104 smaller pearls; a necklace of four large rubies, a pair of emerald armlets, a carved emerald and diamond turban ornament, an emerald and diamond bridle and martingale, a gold-mounted saddle, set with diamonds, emeralds, and rubies; a magnificent brocaded robe, richly decorated with pearls; and an emerald girdle, the stones in which are of immense size, and most of them of very fine quality. This list of jewellery will give the public some idea of the manner in which our Eastern empire is represented, and will recall some at least of those visions of fabulous wealth and splendour with which the name of India used in former times to be connected. Until the collection is completely arranged it would be premature to notice further the more prominent features of the fresh arrivals.—*Times, May* 14.

EARTHQUAKE AT MACRI AND RHODES.

Accounts from Malta announce a succession of earthquakes which have been felt, as well at Macri, a town of Natolia, in Asiatic Turkey, as at Samsoon, a seaport in the Black Sea, within the same province, and at the island of Rhodes, situated at the entrance of the Gulf of Marci, attended at the first mentioned place and its immediate vicinity with great destruction of human life and property. The first shock was felt on the 28th of February, between five and half-past five p.m., when at Rhodes, the upper part of the castle, which is at the entrance of the town, fell with an awful crash, overwhelming the offices of the Austrian Lloyd's Steam Navigation Company, whilst the Tower of Arays-Kule, which commands the entrance of the harbour, and several other parts of the fortifications, sustained great injury, as did likewise many dwelling houses, some of which were shaken to their very foundations on the rock, others cracked throughout The oscillations were from west to east. Mrs B., the lady of a foreign vice consul, was so alarmed, that she rushed with an infant in her arms from her falling dwelling, and jumping into the sea, made her way to a boat; whilst another daughter, who attempted to follow the mother, got buried in the ruins, but from which, through the humane exertions of some neighbours she was happily extricated, and, marvellous to relate, with no other injury than bruises. Slighter shocks succeeded almost daily, even up to the 7th of March. At Marci, on the main land, and in its immediate neighbourhood, the consequences have been most disastrous and heartrending. The whole of the houses, dwellings, and stores, lately erected in the town, have been levelled to the ground, fissures have been formed in the very streets, from which bituminous vapours exude continually, almost suffocating the inhabitants; many springs have suddenly dried up, whilst in arid localities new ones have gushed out, changing the whole features of the earth's surface. The town of Levissay, which contained 1,500 houses, has not one left standing, and no less than 600 human beings are reckoned to be under the ruins, which number would have been awfully augmented had the shock been after nightfall, when the inhabitants retire to their homes after the labours of the day. The village of Chiorge has nearly met with the same fate, the upper part of a huge mountain having fallen into, and blocked up, the small port of Ekengik, overwhelming all the dwellings round about its base. Another village, more inland, has been buried from the fall, in opposite directions, of two hills, between which it was situated.

The survivors at Macri, alarmed by the repeated shocks which were still occuring for five days after, though of a much slighter nature, had fled for safety on board small craft and fishing boats, carrying with them what property they could from time to time dig out from beneath the ruins of the storehouses, most of which has been removed to Simi, Rhodes, and other islands.

At Samsoon a smart shock was felt on the 25th February, but it caused no damage. Our readers will remember that the famous Colossus of Rhodes, which in its day was reckoned one of the seven wonders of the world, was thrown down by an earthquake 234 years before Christ, and 56 years after its erection, being of the enormous weight of 713,000 lbs. To some such event is no doubt also attributable the extensive magnificent ruins of many cities which exist in Lycia and the valley of the Xynthus, of which Macri is the port, and from whence the British Museum imported the interesting works of art which adorn its saloons, discovered or, more droperly speaking, recovered, by Mr. Fellowes some ten years ago.

Since the foregoing was in type we have seen letters from Trebizond, another city of Asiatic Turkey (the ancient Trapesus,) down to the 5th of March, which make mention of two smart shocks of earthquake having been experienced thereat. Stove pipes got detached from the walls of the houses, doors flew open, and many old tenements threatened to fall about the ears of the inmates, but no accident of consequence resulted. Earthquakes are of very rare occurrence in this seaport.—*Morning Chronicle.*

A STRANGE STORY.

The following very strange story appears in the journals:—A. M. Maoquart, contractor for slaughtering horses at Montfaucon, purchased four days ago a lot of 33 worn out animals, and among them were several which had formerly belonged to the army. The 33 were soon killed, and the men proceeded to cut them up. Judge of the stupefaction of one of the men, named Matelot, on finding in one of them a small box in silver, containing a cross of the Legion of Honor, and a paper to a perfect state of preservation, containing the following lines:

"As I cannot survive the defeat of my Emperor, and as I have neither wife, nor child, nor cousins, I am about to get myself killed in a last charge against those scoundrels, the English, and as I will not let them have my cross, I make my faithful horse, Chateau Margot, swallow it. He will give it up when he can.

'PIERRE DARDENNE.'

"Serjeant in the 2nd Squadron of Red Lancers."

Matelot took the things to the Commissary of Police of the district, and that functionary allowed him to keep the silver box. As for the cross it was sent to the Grand Chancellerie of the Legion of Honour. From documents published by the professors of the Ecole d'Alfort, it appears that certain horses have lived to the age of 43; that which Charles the XII. rode at the battle of Putowa attained that age. The white charger of Napoleon lived 29 years. Chateau Margot is supposed to have been 40."—*Galignani.*

PUBLIC SALE, WITHOUT RESERVE.

THE Undersigned, in consequence of her ill state of health, will cause to be sold peremptorily to the highest Bidder THIS DAY, (Monday,) the 14th of JULY 1851, at Eleven o'Clock, on the spot, with Liberal Competition Money and Bonus, her large, spacious, well built double story House, situated in this City, in Long street. The House has an excellent roof, with a Store and other Outbuildings attached to it, and is suitable either for a Private Residence or for Trade, and is recommended as a good Investment for Capital.

Widow WILLIAM HARVEY.

Cape Town, July 14, 1851.

Mr. J. G. STEYTLER, Auctioneer.

PUBLIC SALE AT STELLENBOSCH.

MR. CHRISTIAAN LUDOLPH NEETHLING being about to leave this Village, will consequently cause to be sold on MONDAY the 21st Instant, in stead of MONDAY the 16th Instant, as formerly advertised, at his Dwelling House, Sofas and Sofa Tables, 2 dozen Horse-hair Chairs, splendid Dining Tables, Lamps, large Mirrors, 2 superior Dutch Clocks; further, Tables, Chairs, Bedsteads, &c.

FUSTAGE, viz.: Leaguers, half Leaguers, half Aums, an excellent Covered Cart, &c. Likewise,

10 *Protecteur Shares,*
10 *Union Bank do.*
2 *Stellenbosch Omnibus do.*

About 500 OUNCES OF PLATE, and various other Goods, too numerous to particularize.

J. WEGE, Adm.

Vendue Office, July 14, 1851.

STRAYED on Wednesday Evening, the 2nd July, near the late Farm of Mr. N. VAN WIELLIGH, behind the Paarl, a red Ox, with white streak on the back, and specks. Any one giving information to the Undersigned where he is to be found, will be rewarded.

P.S. The Ox had a riem to his head.

H. G. F. ENSLIN.

Paarl, July 9, 1851.

Salt Fish for Sale,

AT

T. MUNNIK and F. RICHTER,

No. 26, Hottentot-square,

May be had every description of SALTED FISH, on moderate terms.

CAPITAL Sums of £ 100, 150 or 200 Pounds Sterling, may be had at interest about the 6th September next. Application to be made, until that date, at Koeberg, to

S. J. VAN DER SPUY, Melt son, q q.

SOUTH AFRICAN BANK.

CAPITAL, £ 100,000.

DIRECTORS:—
P M. BRINK, Esq., Chairman,
WM. SMITH, Esq.,
J. A. BAM, Esq.,
P. VAN BREDA, Arend's Son, Esq.
J. A. LE SUEUR, Esq,
J G. STEYTLER, Gs., Esq.
P. J. ROUX, P. Son, Esq.,
P. A. BRAND, Esq.,
JOHS. TROMP, Esq.,

The Bank allows Interest on fixed Deposits, at the folowing rates:—
For 12 months, 4 per Cent. per annum.
For 6 months below 12 months 3½ per Cent. per annum
For 3 months below 6 months 3 per Cent per annum.
The Directors attend daily for the Discount of Bills

APPLICATIONS for Discounts to be sent on he previous day.

G RAWSTORNE, Cashier.

TO-MORROW.

AN EXTENSIVE

INSIDE SALE

WILL be held at Mr. L. P. CAUVIN'S TOMORROW (TUESDAY, the 15th instant, of an

Assortment of FINE GOODS,

Suitable to the present Season,

Consisting of Printed Muslin Dresses, Lace Habit Shirts, Collars, Chemisettes, Cashmere and other Shawls, Hosiery, Book, Mull and Check'd Muslins, **Ladies' and Children's best London made Boots** in colored and black Lasting and Enamelled Leather **Shoes**. Silk and Lawn Pocket Handkerchiefs, Furniture Prints, with a great variety of other Articles, too numerous to particularize.

The whole without Reserve.

Inside Sale

WILL be held on WEDNESDAY, the 16th JULY, at Mr. R. J. JONES—

Ladies' and Children's Embroidered Dresses, Mantillas, Chemisets, Habit Shirts and Collars, Muslin de Laine, Alpaccas, Orleans, Damasks, Shirtings, Muslins, Marseille Quilts, Shawls, Parasols and Dress Caps. Also, Corded Coats and a variety of Hosiery, all per last arrivals, to be sold WITHOUT RESERVE,

☞ At 5 Months Credit.

PRINCE, COLLISON & CO

HAVE RECEIVED PER

'MARY ANN' & 'TALAVERA,'

ADDITIONAL SUPPLIES OF

FANCY & STAPLE

MANUFACTURES,

Which they offer for Sale

AT VERY LOW PRICES.

Hamdel Maatschappy, 8th July, 1851.

PRINCE, COLLISON, & Co.

ARE now landing from the Dutch Barque "*Maas,*" direct from Rotterdam,
SPENGLER'S GIN, (large cases) *genuine,*
Do. do. ordinary cases. do.,
PIETER DORNY'S CLAY PIPES,
PEARL BARLEY, in kegs,
Do. do. in blue jars.

9th July, 1851.

Biesloop Guns,

Superior to any ever before imported into this Colony,

FOR SALE at the STORES of

PRINCE, COLLISON & Co.

New Jewellery, &c.

RECEIVED per *Christiana Carnall,* a large assortment of the best London made Jewellery, of the latest fashionable patterns, including a few elegant Gold Bracelets, Neck and Wilst Ornaments, Brilliant, Diamond and Pearl Half Hoop Rings, &c.

Ladies' and Gentlemen's Gold and Silver Watches, a variety of articles suitable for presents, Table, Bracket and Office Clocks, a few Clocks adapted for inside of Churches.

Rodgers Ivory Handle Table Cutlery, and some *Cambridge Reading Lamps.*

FREDK. WALDEK.

No. 6, Heerengracht.

EQUITABLE

Marine Assurance Company.

THE Second General Annual Meeting of Shareholders will be held at the Company's Office, No. 3, Wale-street, on TUESDAY, the 15th JULY next, in accordance with the terms of the 25th Section of the Deed of Agreement, when an Account and Statement of the affairs and business of the Company will be submitted, made up to the 30th JUNE Inst., and for electing three Directors in the room of those who retire, also for the appointment of two Auditors, and for other general purposes. The Directors who retire by Lot, are JOSEPH PYBUS, Esq, ALEXANDER CROLL, Esq, and JAMES MURISON, Esq., who are, however, eligible for re-election.

The Chair to be taken at 12 o'clock.

By order of the Directors,
H. GORDON, Sec.

Cape Town, 24 June, 1851.

LOCOCK'S PULMONIC,

Aperient, and Female Wafers.

THE Bilious and Dyspeptic will find the most effectual benefit from Dr. LOCOCK'S APERIENT and ANTIBILIOUS WAFERS.

They immediately relieve all disorders of the stomach and bowels, do not require any restraint in diet, and have a most agreeable taste. Also

Dr. Locock's Pulmonic Wafers

give instant relief in asthma, consumption, coughs, and all disorders of the breath and lungs.

To Singers and Public Speakers they are invaluable, for clearing and strengthening the voice,

DR. LOCOCK'S FEMALE WAFERS;

the best medicine for Females. Have a pleasant taste. Full directions are given with every box.

Sold in boxes, at 1s. 6d. and 3s. 6d. each, by

J. T. POCOCK & Co., SOLE AGETNS

AT THE CAPE OF GOOD HOPE.

SHARES.

In the Assigned Estate of THOMAS and JOHN SINCLAIR.

TENDERS will be received, addressed to Mr. ROSS, Commercial Exchange, until SATURDAY the 26th instant, at 12 o'clock noon, for the undermentioned Shares, belonging to the above Estate, viz.:—

4 Shares "Cape of Good Hope Bank,"
10 do. "Cape of Good Hope Marine Assurance Company,"
15 do. "Equitable Fire and Trust Assurance Company,"
60 do. "Union Bank."

THOMAS HALL,
JAMES SEARIGHT, } Assignees.
WILLIAM DOBIE,

Cape Town. July 11, 1851.

NOTICE.

In the Assigned Estate of T. & J. SINCLAIR.

IT is requested that all CLAIMS against the above Estate *be immediately* sent in to the Assignees for adjustment; and that all SUMS due to the said Estate *be paid forthwith,* to the last Undersigned.

THOMAS HALL,
JAMES SEARIGHT, } Assignees.
WILLIAM DOBIE,

Cape Town, July 8, 1851.

THE Undersigned informs the Public that he has removed to 63, Rose-street, next to Mr. STENHOUSE'S Brewery.

P. AURET, Notary Public.

PUBLIC SALE OF A

STORE IN BREE-STREET.

TO-MORROW, the 15th instant, will be sold, positively to the Highest Bidder, that COMMODIOUS STORE, situated in BREE-STREET, corner of DORP-STREET, the Property of the London Missionary Society.

From its position near the Boerenplein, extent, and the ground floor being boarded, it is well adapted for a GRAIN STORE, WAGONMAKER'S SHOP, &c.

For further particulars apply to JAMES CAMERON, Esq., or to J. C SILBERBAUER, House and Estate Agent, No. 47, St. George's-street.

Messrs. BLORE & BARTMAN, Auctioneers.

PUBLIC SALE OF

An Eligible House and Premises, HOUSEHOLD FURNITURE, &c.

HAVING received Instructions from J. SERRURIER, Esq., (who is about leaving the Colony.) the Undersigned will sell,

With Liberal Competition Money and Bonus,

On Monday the 21st July, 1851,

At 10 o'Clock precisely.

That well-built and elegant Dwelling House, situate in Waale-street, in the vicinity of the Public Offices, and nearly opposite the Botanical and Government Gardens. It contains every convenience that can render it a desirable family residence, being provided with 9 excellent Rooms, private Waterleading, Hotplate, a fine clean Yard, added to which is its proximity to the English Episcopal and Dutch Reformed Churches.—As a situation for Trade, or for business with the Public Offices, it cannot be surpassed.

On the same Day, at 10 *o'Clock,*

Will be disposed of an assortment of Household Furniture, Mahogany Chairs, Tables, Sofas, Brass, Iron and other Bedsteads, Plate and Platedware, Kitchen Utensils, &c. &c.

J. G. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

The Premises may be seen every day before the Sale from 11 to 2 o'clock.

MR. J. SERRURIER, being about to leave the Colony requests that all claims against him may immediately be sent, for adjustment, to his Residence No. 2 Waiestreet.

1000 *superior Cape Wethers,*
200 *do. Merino do.*

THE Undersigned will cause to be sold on TUESDAY, the the 15th instant, at "Eenzaamheid," the Place of Mr. J. MEYBURGH, the above number of excellent Sheep, which will not be privately disposed of and certainly be present.

P. J. BLIGNAUT.

Messrs. DE VILLIERS & HAUPT, Vendue Adms.

Paarl, July 1, 1851.

200 superior slaughter Oxen & Cows.

ON WEDNESDAY, the 16th instant, the Undersigned will sell on the Place of Mr. JAC. DE WAAL, at Joostenberg, the above number of Oxen and Cows. They are in excellent condition and will certainly be present on the day of Sale.

C. F. ROOS.

Colesberg, July 1, 1851.

DE VILLIERS & HAUPT, Vendue Adms.

Third Troop.

80 *Excellent fat slaughter and young Oxen,*
40 *trained draught Oxen,*
20 *Excellent fat slaughter Cows.*

THE Undersigned will cause to be publicly sold on MONDAY, the 21st instant, at Driefontein, the Farm of Mr. A. P. ZEEMAN, (Groenberg), the above number of excellent fat slaughter, draught and young Oxen and Cows, which are sure to be present on the day of Sale.

J. J. HAUPT.

Paarl, July 10, 1851.

Messrs. DE VILLIERS & HAUPT, Adms.

1000 *Excellent Fat Cape Wethers,*
500 *do. do. Merino do.*

ON TUESDAY, the 22nd instant, the Undersigned will cause to be publicly sold at Joostenberg, at the Place of Mr. DE WAAL, the above number of Cape and Merino Wethers, which are sure to be present on the day of Sale.

S. J. MINNAAR, Jr.

Paarl, July 10, 1851.

Messrs. DE VILLIERS & HAUPT, Adms.

100 *excellent fat heavy slaughter Oxen.*
20 „ „ „ *Cows.*

THE Undersigned will cause to be publicly sold at the Place of Mr. DE WAAL, Joostenberg, on TUESDAY, the 22nd instant, the above number of fat slaughter Oxen and Cows, to be brought up by Mr. CAREL A. HAUPT, P. Wz., and which are sure to be present.

DE VILLIERS & HAUPT, Adms.

Paarl, July 10, 1851.

600 *selected fat heavy Wethers.*

GUARANTEED to be in superior condition, will be sold on TUESDAY, the 15th instant, at the place "Fox and Hounds Inn," Eerste River, and are sure to be present.

W. H. SMITH.

Mr. C. P. LINDENBERG, Auctioneer.

July 10, 1851.

70 *Fat Slaughter Oxen and Cows, large and heavy.*

THE Undersigned will cause to be sold on WEDNESDAY, the 16th instant, at the Place of Mr JAN DE WAAL, Saxenburg, the above number of Oxen and Cows, which are assured to be in good condition and will positively be present.

J. E. L. GERMISHUYS.

July 7, 1851.

Mr. C. P. LINDENBERG, Auctioneer,

NOTICE.—To Relatives and Friends notice is hereby given, that it pleased Almighty God to take unto Him on the 27th June 1851, my beloved husband PIETER WOUTER STEYN, at the age of 61 years. The deceased had been at Mossel Bay for the recovery of his health. Those who have known him will feel the loss I have sustained. He was an irreproachable housefather and an example to his children. I also offer my thanks to the Rev. Mr. VAN DER RIET and all those friends who attended and consoled him during his illness.

J. S. DU PREEZ, widow P. W. STEYN.

Riversdale, July 2, 1851.

NOTICE is hereby given to Relatives and Friends, that my beloved Husband, WILLEM MORKEL, Hercules son, at the age of 56 years, 4 months and 15 days, leaving myself and three children to deplore his loss.

Widow W. MORKEL, born DREYER.

River Zonder End, District Caledon,
July 14, 1851.

NOTICE is hereby given to Relatives and Friends, that my beloved Husband, JACOB ROUX, Ps., departed this life on the 7th July, at the age of 68 years, 2 months and 11 days.

MARIA ROUX, born HANSEN.

Notice.

THE Undersigned's Engagement with Messrs. JOHN & HENRY REID having expired, he begs to inform his friends and the public in general, that he has commenced business on his own account as Attorney, Notary, Conveyancer and Sworn Translator, in one of the Offices of Mr. HAUPT, in Burg-street.

J. A. SMUTS, Jr.

Cape Town, July 4, 1851.

PUBLIC SALE.

In the Estate of the late *Alida Agatha van Bergen,* widow of *Isaac Petrus Schabord,* of the Paarl.

THE Undersigned have received instructions from the Executor and Executrix of the above Estate, to sell by public Auction on MONDAY, the 28th instant, certain ERF, with the Buildings erected thereon, (being a Dwelling House and a Hire House), situate in this village, in the vicinity of the Church. It comprises 286 square roods and 113 square feet, has a small Vineyard, and is planted with divers sorts of Fruit Trees. Also, some Moveable Effects, belonging to said Estate.

The Conditions of Sale of the Landed Property, together with the Diagrams and Transfer, may be seen at the office of the Undersigned.

DE VILLIERS & HAUPT, Vendue Adms.

Paarl, July 10, 1851.

£2 REWARD.

STRAYED or Stolen at Breede River, district of Worcester, in the month of February last, 4 Bullocks, viz., one red, one dark red, one black speckled, (schilder), and one red with white head. Any one returning the same to the undersigned, or giving information where they are to be found, will receive the above reward.

J. P THERON.

Klein Drakenstein, July 10, 1851.

TO LET.

A House in Hout-street, containing six Rooms, besides Kitchen and Out office, at present in the occupation of Mr. H. DIX,—Apply to J. G. BAM, Strand-street and corner of Bree-street.

ON the Undersigned's farm have arrived three HORSES, viz.: a chesnut Mare with only one eye, right fore foot club, about 8 years old; also, a black Colt, 2 years old, and a fawn Arab grey Colt, with blaze and white speck on the neck. The owner can obtain the same on payment of expenses.

CHRISTOFFEL LOMBARD, Fz.

Behind Riebeeks Kasteel, July, 8, 1851.

MEETINGS UNDER INSOLVENT ESTATES

BEFORE the Master of the Supreme Court in the Master's Office, Public Buildings, Cape Town on Wednesday the 16th July 1851, viz.—

A. P. Marthese	first and final	Meeting.
Richard Stone	do, do.	do.
C. J Becker	3d	do.
S. Solomon	Special	do.
E. H. Taylor	do	do.
Jan Collen	1st	do.
Thomas Glynn	1st	do.
D. G. Deneys	1st	do.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

July 11. *Adderley,* schooner, 75 tons, T. Herbert, from Mossel Bay July 1, to this port. Cargo wool.

Ross & Co., Agents.

11. *Phœnix,* steamer, E. Harrington, from Simon's Bay to this port.

12. *Due,* Swedish brig, 225 tons, C. Eneroth, from Calcutta March 30, Simon's Bay July 10, to this port. Cargo sundries.

H. & E. Sufferts, Agents.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

July 10 *Rival,* bark, J. Cardiner, to Simon's Bay.
10. H.M. Steamer *Radamanthus,* Comm. Balam, to Simon's Bay.
11. *Elisabeth Jane,* schooner, Messum, to Port Natal
11. *William Foster,* schooner, E. Hutchons, to Algoa Bay.

ARRIVED IN SIMON'S BAY.

July 9, *Phœnix,* steamer, E. Harrington, from Table Bay to Simon's Bay.

10. H. M. Steamer *Dee,* Commander G. Crowder, from Buffalo June 27, Mossel Bay July 2, Plettenbergs Bay July 8, to Simon's Bay. Passengers, Lieut. Barnes, 1 private, 73d Regt., 3 distressed British subjects Brings a mail.

10 H. M. Steamer *Radamanthus,* Commander Balam, from Table Bay to Simon's Bay.

11. *Rival,* bark, from Table Bay to Simon's Bay.

MARKT PRYZEN

Tot den 12 July, 1851,

		Rds. Sch. St.		Rds. Sch. St.
Aloe per lb.	Aloes per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Amandelen per lb	Almonds per lb.	0 1 0	—	0 1 0
Appelen, per lb.	Apples per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Abrikosen, per ditto	Apricots ditto	0 3 1	—	0 3 1
Aardappelen, per mud	Potatoes p muid	3 0 0	—	11 0 0
Azyn, per legger	Vinegar per leag.	32 0 0	—	49 0 0
Bonen per mud	Beans per muid.	11 7 0	—	14 4 0
Boter per pond	Butter per lb	1 2 5	—	1 3 5
Brandewyn per legger	Brandy per leag	169 4 0	—	180 0 0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each	1 0 1	—	1 6 5
Drooge Ossenhuiden.	Dry Ox Hides do	3 0 0	—	7 3 0
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc	1 0 2	—	1 4 0
Erwten per mud	Peas per muid	14 0 0	—	17 7 0
Garst dito	Barley per muid	8 3 0	—	8 7 0
Ganzen per stuk	Geese each	1 5 2	—	1 6 5
Haver per mud	Oats per muid	6 2 3	—	7 0 0
Havergerven per 100 ponden	Oatsheaves per 100 lb.	3 3 0	—	4 5 0
Hoenders per stuk	Henseach	0 3 4	—	1 0 3
Houtskolen per zak	Charcoal p sack	0 0 0	—	0 0 0
Honig per pond	Honey per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kazen, Kaapsch pr lb.	Cheese, Cape lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kalkoenen per stuk	Turkeys each	1 5 0	—	4 5 0
Kaf per 16 zakken	Chaff 16 sacks	36 0 0	—	50 4 0
Koorn per 1 mud	Wheat pr. 1 m.	14 4 0	—	17 1 0
Linzen per mud	Lentil per muid	14 0 0	—	22 2 0
Melies dito	Maize do.	11 1 0	—	12 4 0
Meel, fyn, pr. 100 lb.	Flour, fine 100 lb	0 0 0	—	0 0 0
Okkernooten pr. lb.	Walnuts per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Oliphantstanden p. lb.	Elepha. Teeth lb	0 0 0	—	0 0 0
Peren per pond	Pears per pound	0 0 4	—	0 0 4
Persiken dito	Peaches do.	0 1 2	—	0 1 3
Rog per mud	Rye per muid.	9 7 3	—	9 7 3
Rozynen per lb.	Raisins per lb.	0 1 0	—	0 1 2
Tabak dito	Tobacco do.	0 0 0	—	0 0 0
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea	0 3 2	—	0 7 0
Stroo per 16 zakken	Straw p. 16 sacks	35 4 0	—	35 4 0
Tyger, Leeuw & Struis vellen per stuk	Lion, Tiger & Ostrich Skins ea.	0 0 0	—	0 0 0
Uijen per mud	Onions per muid	16 2 0	—	19 7 0
Varkens, gemeste	Pigs, fattened ea.	12 0 0	—	39 0 0
——ongemeste	—— unfattened.	0 0 0	—	0 0 0
——speen	—— sucking	2 1 3	—	3 5 0
Vederen, Struis p. st.	Feathers, Ost. ea.	0 0 0	—	0 0 0
——bedde p. lb.	——Bed per lb.	0 0 4	—	0 0 0
Vet of Talk per pond.	Suet or Tallow lb	0 0 0	—	0 0 0
Vygen dito	Figs per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Wyn, ordinaire p. legger	Wines, ordinary per leaguer	42 0 0	—	51 4 0
Wol, schapen, p. pond	Wol, com. p. lb.	0 2 1	—	0 2 1
Wol, fyne, dito	Wol, fine, do.	0 0 0	—	0 0 0
Zoetelimoenen p. 100	Oranges, per 100	0 6 0	—	1 2 0
Zout per mud	Salt per muid	0 0 0	—	0 0 0
Zuurlemoenzap per ½-aam	Lemon Juice per ½-aam	0 0 0	—	0 0 0
Zoolleder per ½ huid.	Sole Leather ½ h	0 0 0	—	0 0 0
Zeep per pond	Soap per lb.	0 0 0	—	0 0 0

J. J H. SMUTS, Editor, No. 12, Wale-street.
J. W. LOTZ, Printer and Publisher, 92, Wale-street.
} PROPRIETORS.

Agent in London,—F. ALGAR, Esq., Clement's Lane, Lombard-street.